

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 110

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 28 d'abril del 1998 a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2061/98, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a Pla gerontològic de les Illes Balears. (**Ajornada**) 4774
 - 2) RGE núm. 2044/98, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a decret de regulació de l'IBAS. 4774
 - 3) RGE núm. 2062/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a proposta de text articulat d'atribucions de competències als consells insulars. 4775
-

- 4) RGE núm. 2249/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribucions de competències als consells insulars en matèria d'espectacles. 4776
- 5) RGE núm. 2250/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribucions de competències als consells insulars en matèria de transports. 4777
- 6) RGE núm. 2251/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribucions de competències als consells insulars en matèria d'artesanía. 4777
- 7) RGE núm. 2246/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a excursions a béns d'interès cultural com a excursions turístiques. 4778
- 8) RGE núm. 2393/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració del Govern sobre les dades d'atur a les Pitiüses. 4778
- 9) RGE núm. 2339/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions del Govern al Balneari 6 de la Platja de Palma. 4779
- 10) RGE núm. 2340/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedient de regulació d'ocupació Iscomar. 4780
- 11) RGE núm. 2275/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a postura del Govern sobre la proposta de desclassificacions d'urbanitzacions. 4781

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 2097/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 693/98, relativa a criteris del Govern en relació a la defensa de la titularitat pública de l'aigua i exigència de qualitat en les concessions d'aigua per a nous assentaments urbans. 4783

III.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 1179/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Decret 9/1998, anomenat de moratòria hotelera. 4792

IV.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 4049/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a estudi i foment de mesures de repartiment i reordenació dels temps de treball per afavorir una millor ocupació. 4805

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, senyors membres del Govern, ocupin els seus escons, per favor.

Començarem aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 2061/98, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a Pla gerontològic de les Illes Balears.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes, i, la primera, la formula la diputada Catalina Bover, del Grup Parlamentari Nacionalista, relativa a Pla gerontològic de les Illes Balears. Sr. Diputat, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, Sr. President, li he passat una nota, per malaltia de la diputada, on demanam l'ajornament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Disculpi, no me n'havia adonat.

I.2) Pregunta RGE núm. 2044/98, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a decret de regulació de l'IBAS.

Segona pregunta, que formula la diputada Margalida Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa al decret de regulació de l'IBAS. Sra. Diputada.

Silenci, per favor.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, a la Llei d'acompanyament dels pressupostos per a l'any 1997 s'inclouïa un apartat on es parlava que en sis mesos el Govern balear presentaria un decret de regulació de l'IBAS, l'Institut Balear d'Afers Socials, de nova creació, a partir de les transferències de l'Insero. L'abril del 1997 aquesta diputada va fer una pregunta demanant quan es pensava presentar aquest decret, i la resposta de la consellera de Presidència fou que encara no havia passat el termini de sis mesos i que abans del juny del 97 hauria publicat aquest decret.

El mes de novembre del 97, una altra vegada demanam sobre aquest tema; la resposta, ja no en plenari, va ser que estava pendent de consultes sindicals, i ens trobam en el mes d'abril del 1998; per tant, superam en molts de mesos el termini de sis que donava la llei, i no ha sortit publicat aquest decret. Per tant, la pregunta en concret és: quines raons motiven que aquest decret, amb tants de mesos de retard, encara no s'hagi publicat. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per contestar té la paraula la consellera Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament hi ha un retard, donat que vàrem fer les consultes sindicals, i en aquest moment aquest decret està en fase d'elaboració de l'informe del Consell Consultiu. Tot d'una que tinguem l'informe del Consell Consultiu anirà a Consell de Govern i, per tant, es procedirà a la seva publicació. En aquest moment està en fase d'elaboració aquest informe. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula, Sra. Thomàs? Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Només per recordar a la Sra. Consellera que, quan per llei es dona un termini, allò que realment és obligació del Govern és complir aquest termini i, a la vegada, vull aprofitar aquest torn de rèplica per formular-li si aquest retard ha significat que s'ha millorat el decret inicial i, per tant, s'han atès consultes que s'havien fet i s'ha pogut millorar aquest projecte inicial que havia passat a consulta. Voldríem saber si realment el darrer informe del Consell Consultiu serà ja el darrer tràmit i, per tant, amb quin temps calcula vostè que podrà estar publicat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula, Sra. Estaràs? Té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Si, gràcies, Sr. President. Bé, calcul el temps que tardi en elaborar l'informe el Consell Consultiu; no sé en aquest moment quin temps podria ser, però tot d'una que el Consell Consultiu emeti l'informe anirà a Consell de Govern, però vaja, només el darrer tràmit que queda. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.3) Pregunta RGE núm. 2062/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a proposta de text articular d'atribucions de competències als consells insulars.

Passam a la següent pregunta, la 2062/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a proposta de text articular d'atribució de competències als consells insulars. Té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. La transferència d'Agricultura als consells insulars és una de les promeses que sempre s'ha dit que es compliria el dia primer de gener de l'any següent a què es feia la promesa, i, per perdre el costum, fa un parell de setmanes va venir el president Matas a Menorca i va anunciar que per a dia primer de gener de l'any 99 tendríem la transferència d'Agricultura als consells insulars. Nosaltres, com que sabem que la tramitació d'una llei de transferències als consells insulars és molt embullada i molt lenta i molt llarga, demanam en quina situació es troba la proposta de text articular per donar aquestes competències als consells insulars. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Feim feina en aquest text i, com saben, hi ha tota una sèrie d'administracions implicades, el que denota la complexitat d'aquest text: Unió Europea, Administració de l'Estat i la mateixa comunitat autònoma. Serà una realitat la transferència, si tots els diputats així ho volen o la majoria d'aquesta cambra, la transferència d'aquestes competències en aquest exercici. Presentaré a la Comissió Tècnica Interinsular, abans de final d'any, una proposta de text amb la qual es fa feina des de fa bastant de temps, donada la complexitat d'administracions que hi intervenen. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Gomila? Té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. És evident que si d'aquí a final d'any presenta la proposta a la Comissió Tècnica Interinsular el dia primer de gener és gairebé impossible que els consells insulars tinguin aquesta transferència, perquè vostè sap que ha de passar, la Comissió Tècnica Interinsular, audiència als consells insulars i després la tramitació parlamentària normal de qualsevol llei. Per tant, ja veim que difícilment el president podrà complir aquesta promesa de dia primer de gener tenir la transferència d'Agricultura en els consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. He dit que abans de final d'any -abans de final d'any pot ser qualsevol mes- he de presentar la proposta d'Agricultura i Pesca, i he garantit que en aquest exercici aquesta competència serà transferida. En aquest moment el text que és imminent que entri a la Comissió Tècnica Interinsular -i quasi m'avanç a una de les preguntes que em fa posteriorment- i que pràcticament està acabat, és el text de Transports, que anirà abans d'Agricultura; posteriorment Agricultura i, per tant, abans que acabi aquest exercici s'haurà complert el compromís que va adoptar, en aquest cas, el Grup Popular. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.4) Pregunta RGE núm. 2249/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribucions de competències als consells insulars en matèria d'espectacles.

Passam a la següent pregunta, la 2249/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribucions de competències als consells insulars en matèria d'espectacles. Té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Aquesta és una de les promeses que també ha fet el Partit Popular a l'electorat de les Illes Balears per transferir la matèria d'espectacles als consells insulars, i també desitjariem saber si dia primer de gener del 99 podrem tenir aquesta competència o ja serà a la propera legislatura. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. No vol dir que no es pugui estudiar, però en el nostre programa electoral no figura aquesta transferència. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Gomila? Té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Jo no sé si figura o no en el seu programa electoral, però el que sí és cert és que els tres candidats a president que hi ha hagut aquesta legislatura, que després tots tres varen ser investits, varen prometre que el tema d'espectacles es transferiria als consells insulars; ho va fer el Sr. Cañellas, ho va fer el Sr. Soler, i ho va fer el Sr. Matas. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Per tancar la qüestió té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Hi ha una cosa clara: l'article 39 ho diu i un moment o l'altre s'haurà de fer la transferència. Jo he marcat les prioritats que marca el nostre programa electoral, al qual donam compliment com no podria ser d'altra manera. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.5) Pregunta RGE núm. 2250/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribucions de competències als consells insulars en matèria de transports.

I passam a la següent pregunta, la 2250/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribucions de competències als consells insulars en matèria de transports. Té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. La vicepresidenta ja ens ha anunciat que aquesta transferència estava a punt d'entrar a la Comissió Tècnica Interinsular, i voldríem saber si ens ho podria concretar un poc més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament està redactat el text articulat. En aquest moment es procedeix a avaluar el cost inherent a aquest traspàs i, per tant, la valoració econòmica jo calcul que en el termini d'un mes o mes i mig podrà anar a Consell de Govern i, per tant, es podrà presentar a la Comissió Tècnica Interinsular i es podrà debatre tot d'una que es reincorpori el període de sessions. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Gomila?

I.6) Pregunta RGE núm. 2251/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribucions de competències als consells insulars en matèria d'artesanía.

Idò passam a la següent pregunta, la 2251/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribucions de competències als consells insulars en matèria d'artesanía. Té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Aquesta és l'última d'aquestes quatre preguntes sobre transferències als consells insulars, que també ens van prometre els diferents presidents que ha tingut, aquesta legislatura, la Comunitat Autònoma, i per açò voldríem saber quan, realment, es complirà aquesta promesa que per tres vegades ens va fer el Partit Popular en aquest parlament, i es traspasarà artesanía als consells insulars d'aquestes illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. El text d'Artesanía havia estat fet, havia estat estudiat, s'havia fet la valoració, però era una competència tan menor que, per poder procedir a una llei amb tota la complexitat que du la tramitació d'una transferència, aquest govern va decidir, jo crec que amb molt de sentit comú, incorporar aquesta competència a la competència global de la transferència en matèria d'agricultura, ramaderia i artesanía. Per tant, tant el conseller com jo vàrem decidir fer-ho amb un sol tràmit: quan tramitem Agricultura s'incorporarà tota la part corresponent a artesanía perquè, si no, duplicàvem esforços i, per altra banda, era una llei amb molt poca entitat i que podia ser absorbida per una altra i agilitàvem, de qualche manera, el procés. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Gomila? Té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Bé, ens fa por el fet que l'hagi ajuntada amb Agricultura perquè Agricultura és una transferència que es promet des de l'any 94, que dia primer de gener de l'any 94 la tendríem, i encara no ha arribat, i que ara hi afegeixi Artesanía quan, per ser una competència menor, possiblement seria molt més fàcil posar d'acord els consells insulars i el Govern perquè pogués ser efectiva, i ens fa por que també s'ajorni en el temps exactament igual com sembla que queda ajornada la d'agricultura. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Vol fer ús de la paraula, Sra. Estaràs? Té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Agricultura he dit que s'hauria transferit, si aquesta cambra així ho decideix, abans que acabi aquesta legislatura, i serà molt més ràpid -em cregui- que hi vagi Artesanía. Si avui feim un text d'Artesanía segurament es veuria retardat tot el procediment perquè tenc entès que en aquesta cambra hi ha un col·lapse de projectes de llei i de proposicions de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.7) Pregunta RGE núm. 2246/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a excursions a béns d'interès cultural com a excursions turístiques.

Passam a la següent pregunta, la 2246/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a excursions a béns d'interès cultural com a excursions turístiques. Té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, la pregunta sol·licita si el Govern autoritza excursions a béns d'interès cultural com a excursions turístiques. Li concretaré un poques més: en definitiva el que volem saber és en quines situacions el Govern exigeix un guia per a una determinada excursió; aquesta era la intenció de la pregunta que, tal vegada, havia quedat un poquet confusa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Sr. Verger.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Sampol, havia quedat molt confusa la pregunta, perquè vostè ens demana si hem autoritzat excursions a béns d'interès cultural com a excursions turístiques, i li he de dir que el Govern dóna conformitat a (...) de transports turístics que inclouen visites a béns d'interès cultural, dins un paquet que vostè sap que es va fer el decret i, per consegüent, és un paquet global i, per consegüent, això sí.

El que passa és que hi ha visites a béns d'interès cultural que no estan autoritzades, és a dir, si la banda del nostre poble lloga un autocar i se'n va a visitar la Catedral, que és un bé d'interès cultural, no té perquè tenir una autorització del Govern, com vostè sap, o si se'n va a la serra nord, nord-est de Mallorca, que també està declarada bé d'interès cultural, no necessita l'autorització. Per consegüent, les autoritzacions formen aquell paquet global en què hi ha d'haver guia o acompanyant, que hi ha d'haver tota una sèrie de requisits, i en aquest cas s'exigeixen aquesta sèrie de requisits, però una visita just a un bé d'interès cultural no té autorització del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, no, està clar que hem d'anar a la concreció més absoluta i així ho intentaré. Naturalment ens referim a excursions comercials, no a excursions d'entitats sense ànim de lucre, és a dir, excursions en pla comercial, quan hi ha un interès lucratiu al darrere, és a dir, que una agència les organitza; i encara concretaré més: per exemple, les coves de Manacor són un bé d'interès cultural, es poden visitar sense un guia turístic?, vostès autoritzen visites a les coves de Manacor sense un guia turístic? Aquesta és la pregunta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Verger? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

No, Sr. Sampol, la pregunta era una altra; la pregunta era una altra i vostè la va fer malament.

Les visites a Manacor, a les coves de Manacor, per posar un exemple, no necessiten, si just és un bon dia, si no es fan d'una forma reiterada, no necessiten permís del Govern. Si es fan de forma reiterada, d'acord amb el Decret turístic necessiten l'autorització del Govern, i per a l'autorització del Govern als béns d'interès cultural es necessita una guia, i per a les que no són a béns d'interès cultural és un acompanyant, i aposta hi ha el Decret i vostè el coneix. El que passa, i li torn a repetir, és que han de ser excursions reiterades, amb un calendari preestablert, amb un preu, etc., etc. Així sí que ja necessiten una guia o un acompanyant segons allà on es faci.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 2393/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració del Govern sobre les dades d'atur a les Pitiüses.

Passam a la següent pregunta, la 2393/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració del Govern sobre les dades d'atur a les Pitiüses. Té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sí, Sr. President. Sr. Conseller, a les dades d'atur del mes de febrer es constata que a les Pitiüses ha augmentat un 7% en relació a l'any anterior, i això contrasta amb la tendència del conjunt de les Illes Balears on, en aquestes dades, es comprova que l'atur baixa. Per això volíem saber quina valoració fa el Govern d'aquestes dades en sentit invers que es comporten a les Pitiüses en relació al conjunt de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Té la paraula el conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, nosaltres seguim amb atenció l'evolució de les dades d'atur a les Pitiüses. En qualsevol cas, nosaltres un mes ens pot dir molt o poc, el que volem fer és una valoració més global quan acabi l'any. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Tur? Té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sí, Sr. President, gràcies. Home, davant un fet tan important com aquest i tan greu, que el Sr. Conseller es limiti a respondre que segueixen amb atenció les dades i que volen esperar a fer una valoració global a final d'any, m'he de quedar preocupat. Jo crec que la dada és suficientment important per analitzar les causes que provoquen aquests fets i actuar en conseqüència. Una vegada conegudes les causes, posar remei perquè aquestes coses no passin, si bé podem esperar el comportament de l'atur en el conjunt de l'any, però jo crec que en aquestes altures posa de manifest que les accions que s'estan fent, perquè supòs que em contestarà les accions que s'estan fent per allargar la temporada turística o qualsevol altra, però en qualsevol cas les accions que s'estan fent posen de manifest aquesta dada, el seu fracàs, o almanco el no èxit en aconseguir els objectius perseguits.

Jo crec que aquest és un tema prou important perquè (...), en una època de bonança econòmica, on l'ocupació creix a Balears o fins i tot en el conjunt de l'Estat, que a les Pitiüses baixi, creixi l'atur, crec que és un tema per agafar més seriosament, per preocupar-se més, per analitzar les conseqüències i per veure el comportament que donen les actuacions que s'intenten dur a terme a les Illes Pitiüses. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, el 95 l'atur a les Pitiüses va disminuir un 14% i la població va augmentar un 10%. El que vostè pot fer una valoració més seriosa; el que ha de fer és veure com hi ha més gent que fa feina i hi ha demandants d'ocupació. Per tant, hi ha a les Pitiüses un fenomen: que hi ha un augment més gran de població que a la resta de la Comunitat Autònoma, i açò fa que hi hagi més gent que vulgui fer feina. Per tant jo el que he dit és que un mes pot ser sí o no, però el que hem de fer és una valoració seriosa quan acabi l'any. Si hi ha més gent que fa feina i hi ha més gent a l'atur, el que hem de veure és quina relació hi ha, però en un mes, en tot l'any.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 2339/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions del Govern al Balneari 6 de la Platja de Palma.

Passam a la següent pregunta, la 2339/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les actuacions del Govern al Balneari 6 de la Platja de Palma. Té vostè la paraula, Sr. Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el passat estiu el Balneari 6 de la Platja de Palma es va convertir, creim que lamentablement per als interessos turístics de les nostres illes, en portada de molts de mitjans de comunicació per les contínues bacanals, per dir-ho d'alguna manera, que allí s'organitzaven, i la pregunta que li feim és: quines actuacions a dut a terme el Govern de la Comunitat Autònoma per tal d'evitar que en el Balneari 6 es torni a produir el lamentable espectacle com va passar la temporada passada?, que al nostre entendre -repetesc- és molt lamentable per al sector turístic. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Serra. Té la paraula el conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Marí Serra, como usted sabe muy bien, aquí cabe distinguir entre causas y efectos. Yo creí que usted me iba a preguntar por los efectos, que son los que más afectan a la competencia de la Consellería de Turismo. Las causas originales: la venta de alcohol hasta determinadas horas, la autorización o permisividad, por lo menos, para que ese alcohol se consuma en plena calle, etc., no son, lógicamente, competencia de la Consellería de Turismo ni del Gobierno en su conjunto.

Sí le puedo decir, usted lo conocerá por los medios de comunicación, que el Ayuntamiento del Palma, en este caso organismo competente para poner coto a determinados excesos que se producen en el Balneario 6 o se han venido produciendo, pues, como digo, el Ayuntamiento de Palma ha tomado medidas y creo que esas medidas tendrán, o tendremos la oportunidad todos, de ver si consiguen el éxito que pretenden. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Marí i Serra? Té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, efectivament hi ha unes mesures que són competència d'una altra administració i, no sé, jo li volia demanar quines actuacions havia fet respecte d'això, però, del qualsevol manera, vostè diu que no és competència seva fer segons quines actuacions, però sí que es competència seva la imatge de les nostres illes, i aquest indret vostè sap que dona una molt mala imatge de les nostres illes.

Però, de qualsevol manera, vostè carrega la culpa, d'alguna manera, a l'Ajuntament de Palma. Jo no sé què fa l'Ajuntament de Palma, el que sí li puc dir és que tenim constància que enguany, en aquestes altures de la temporada que estem començant, ja s'estan produint els mateixos fets que es produïen la temporada passa. Per tant, és per això que nosaltres demanem a aquest govern que, d'una forma o de l'altra, que es dirigeixi a l'administració que s'hagi de dirigir, però que actuï perquè aquestes coses no passin en el sentit que he dit abans, perquè crec que són temes que fan molt de mal al sector turístic i nosaltres hem de vetllar per ell, perquè també, per una altra banda, això ens romp una mica la imatge que volem donar d'unes illes tranquil·les i respectuoses a totes les fires turístiques on acudim. Per tant, seria interessant que aquest govern s'interessàs per aquest tema i actuàs en conseqüència. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Serra. Vol tancar la qüestió, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Sí, me veo obligado a hacerlo, Sr. Presidente, porque, o me explico muy mal o el Sr. Marí Serra no ha entendido nada. Primero, yo no hago responsable o culpable a nadie absolutamente; digo que el Ayuntamiento de Palma, y creo que acertadamente, tiene previsto tomar una serie de medidas, y eso, naturalmente, corresponde a lo que son sus competencias, competencias en cuanto a horario de apertura de establecimientos, competencia en cuanto a vigilancia del cumplimiento de eso, y competencia también en cuanto a la permisividad en el consumo de bebidas alcohólicas en la vía pública, cosa en la cual también es competencia del ayuntamiento vigilar su cumplimiento. De manera que todo eso son competencias del Ayuntamiento de Palma, y no es que lo haga culpable. Yo, hablando de este asunto con los responsables del Ayuntamiento de Palma, pues lógicamente me dijeron que iban a tomar una serie de medidas y digo que hay que darles la posibilidad de que las tomen, y esas medidas incluso se hicieron públicas en los medios de comunicación. El resultado podremos juzgarlo una vez que pase la temporada, en este momento no.

En cuanto a lo que usted me pide que haga el Gobierno o la Consellería de Turismo en particular, es actuar sobre los efectos; sobre los efectos sí, sobre los efectos que pueda tener o puedan ser malos o deficientes para la imagen de Mallorca o de las Baleares en su conjunto, pues sobre eso claro que hemos tomado medidas, y muchas, y usted las conoce, pero usted no me pregunta los efectos, usted me pregunta qué medidas tomo sobre las causas: sobre las causas no las puedo tomar porque no son competencia mía. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 2340/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedient de regulació d'ocupació Iscomar.

Passam a la següent pregunta, la 2340/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'expedient de regulació d'ocupació d'Iscomar. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, el 18 de abril de 1997, mediante resolución de la Dirección General de Trabajo de la *Conselleria de Treball i Formació*, se acordó autorizar a la empresa Iscomar la suspensión de actividades de 17 trabajadores por un período de 12 meses, período, como se decía, "preparatorio y coyuntural destinado a que las partes puedan fijar las condiciones novatorias de la relación laboral que se pretenda crear". De esa manera se aliviaba la empresa porque de jaba de pagar a los trabajadores, que pasaban a cobrar del INEM, y se justificaba hacerle semejante favor a la empresa -digo semejante favor porque se ahorra 120 millones, favor a la empresa y desfavor a los ciudadanos, que somos los que los hemos tenido que pagar- porque durante ese plazo de suspensión la empresa y los trabajadores debían negociar.

Dije al Sr. Conseller que aquella medida era un simple favor a Iscomar para que la empresa no pagara sueldos y los trabajadores estuvieran sin trabajar, cobrando el paro, con el deterioro moral que ello supone, estar un año desocupados, y así hacerles más dúctiles a las tesis de la empresa al cabo de un año, y que al final lo que se pretendía, ni más ni menos, era echarlos a la calle.

Le dije, Sr. Conseller, que al cabo de un año estaríamos igual que al principio del mismo.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, jo li pregaria que concretàs la pregunta, perquè sembla que està fent una interpel·lació. Gràcies.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente. No estoy haciendo una interpelación; acabo y concreto la pregunta. La pregunta tiene su historia y creo que era conveniente recordársela al Sr. Conseller, y le concreto la pregunta, Sr. Conseller: le dije que al cabo de un año estaríamos igual que al principio porque no iban a hacer nada, y si no dígame, Sr. Conseller, ¿qué ha hecho la *Conselleria de Treball i Formació* para constatar el indubitado, eficaz y constructivo ánimo negociador que exigía Iscomar mediante la resolución de su expediente de regulación de empleo de fecha 18 de abril del 97?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula per contestar el conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la Conselleria de Treball i Formació, d'acord amb la normativa vigent, no té per què ni ha d'instar les parts a negociar; les relacions sociolaborals modernes postconstitucionals superen la predemocràcia i són elles que, de mutu acord, s'han de posar d'acord. Nosaltres com manco intervinguem molt millor, i açò són les tendències d'acord amb els agents socials i l'Administració, i hem superat l'etapa tuïtiva de l'etapa preconstitucional. Per tant, les relacions modernes són que ells es posin d'acord, i nosaltres a la Conselleria no tenim per què.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Entonces, Sr. Conseller, va a dar la razón a los trabajadores, porque en su recurso que le han dicho, cuando usted se metió en este tema, le han expresado ese mismo argumento: que se estaban metiendo donde no debían meterse. Tendrá que darles la razón, porque no se la dio cuando le plantearon ese exacto, mismo e idéntico argumento. Ustedes se han metido aquí porque les interesa meterse aquí para hacer un favor; están haciendo una utilización fraudulenta del sistema de suspensión de contratos para fines no previstos en el Estatuto de los Trabajadores. El Estatuto de los Trabajadores dice -artículo 47 segundo, vigente, postconstitucional- que se autoriza la suspensión de contratos cuando se desprenda razonablemente que tal medida temporal es necesaria para la superación de una situación de carácter coyuntural de la actividad de la empresa. Ustedes lo que están haciendo y lo saben es colaborar con la empresa para que los trabajadores se vayan a la calle. Simple y llanamente. Nada más, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula per tancar la qüestió?

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Repetesc. (...) la negociació; fins i tot tenim un tribunal de mediació i arbitratge de què poden fer ús. Per açò aquesta és la via. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 2275/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a postura del Govern sobre la proposta de desclassificacions d'urbanitzacions.

I passam a la darrera pregunta, la 2275/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a postura del Govern sobre la proposta de desclassificació d'urbanitzacions. Té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. El mes passat el nostre grup formulà aquesta mateixa pregunta per saber la postura del Govern respecte de l'expedient de desclassificar dues urbanitzacions previstes des dels anys 60, una a Tolleric, a Lluçmajor, i l'altra a Cala Brafí, a Felanitx. La intenció era, bàsicament, saber si l'avanç de Directrius, si tota la intensificació del discurs de sostenibilitat del Govern, tendria o no alguna conseqüència pràctica o era, com fins ara, pura façana.

En aquell moment el conseller ens va contestar que, com que la Conselleria no tenia coneixement dels dos expedients, no es podia pronunciar. Ja ens va estranyar que l'avanç de Directrius no hagués estudiat aquesta mena d'urbanitzacions per posicionar-se, que les protestes del PP de Lluçmajor o de Felanitx no haguessin arribat al Govern, però, vaja, en qualsevol cas aquest tema ja ha arribat a la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, i pensàvem que ja coneixeríem la postura del Govern, però sorprenentment, o curiosament, el representant del Govern es va reservar el vot al·legant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, li record que vostè està en ús de la paraula per fer una pregunta molt concreta, tal com ha formulat. Per tant, li agrairia que passàs a concretar la pregunta al Govern.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

D'acord, Sr. President. Tan sols vull recordar que se li va dir que el Govern es pronunciaria en el Ple del Consell Insular, cosa impossible atès que no era el fòrum adequat, i per aclarir què en pensa el Govern, presentem aquesta pregunta: quina serà la postura del Govern respecte d'aquests dos expedients de desclassificació a Tolleric i a Cala Brafí? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com vostè coneix perfectament, l'execució de planejament és una qüestió, com vostè sap perfectament, bàsicament municipal; municipal que ve matisada per dues bateries d'arguments: les figures d'ordenació que assenyala la pròpia Llei d'ordenació del territori, com competeixen al Govern, que tenen dins la seva elaboració un procés complex, amb intervenció de tots els agents socials, i després per la pròpia Comissió Insular d'Urbanisme dins el que són les seves competències de gestió urbanística, allà on hi ha un marge de maniobra, una flexibilitat molt més grossa, amb uns criteris que poden ser, que a vegades són molt més arbitraris.

Com vostè sap, les competències de direcció i control de la gestió estan residenciades als consells insulars. Per tant, i d'acord amb la Llei 9/90, d'atribució de competències, no és el Govern el que s'ha de pronunciar sobre aquest tema, no és el Govern; i per tant, en nom d'un respecte entre les institucions, que no sempre es compleix, crec que el Govern no és qui per pronunciar-se sobre competències que no són seves. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Anam aclarint poc a poc la filosofia de les directrius. D'entrada se'ns criticava durament les Directrius, a l'avanç, allà que deien més dur era que el planejament de les Illes Balears era absolutament absurd per una qüestió de plantejament, i era que era un *puzzle* inconnex de planejaments municipals, era un trencaclosques que havia derivat de la voluntat "sobirana" dels ajuntaments, i que no hi havia una idea de país, o no hi havia una racionalitat. I això era un dels objectius que miraven o que havien de recomposar les Directrius. Veim que el conseller ha tornat enrere totes les tesis reusianes que hi havia darrera aquestes directrius. En qualsevol cas, el que sí que li vull dir és que qui aprova, desclassifica o modifica planejaments són les comissions insulars d'urbanisme, a les quals està present el Govern, i com que el Govern es reserva el vot pel ple des consells allà on no està representat, volíem saber què en pensava el Govern com a institució, i sabre si té alguna postura respecte d'aquest multiplicar per 2 la capacitat de construcció, aquest multiplicar per 5 la capacitat de població de les Illes Balears. Veim que no, que sembla ser que el Govern se'n desentén, que és un tema municipal, a tot estirar d'alguna manera insular, però que el Govern com a institució se'n desentén, si és així com he d'entendre les seves paraules. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per tancar la qüestió té la paraula el conseller Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, vostè havia fet una pregunta molt concreta, que era quina era la postura del Govern sobre dues qüestions també molt concretes. Si vostè el que volia era parlar de les DOT, que veig que és que vostè ha fet, en podem parlar. Les DOT també estableixen un sistema de desclassificacions molt respectuós, com no pot ser d'una altra manera, amb els promotors privats i amb tots els que intervenen dins aquest procés de desclassificació, que diu que ha de ser via negociació. Això és el tarannà del Govern, però no és la competència del Govern, el que té competència en aquests temes són vostès mateixos, dins la Comissió Insular d'Urbanisme.

Per tant, el que pensi el Govern quan en aquest moment no té competències, vendrà en qualsevol cas matisa, mediatitzat, pel fet que la competència no és seva. Assumeixin una vegada més vostès dins la Comissió Insular d'Urbanisme les seves responsabilitats. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Moció RGE núm. 2097/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 693/98, relativa a criteris del Govern en relació a la defensa de la titularitat pública de l'aigua i exigència de qualitat en les concessions d'aigua per a nous assentaments urbans.

I passam al següent punt de l'ordre del dia, a mocions. Hi ha la Moció número 2097/97, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del Govern en relació a la defensa de la titularitat pública de l'aigua i exigència de qualitat en les concessions d'aigua per a nous assentaments urbans.

Aquesta presidència vol fer l'observació que el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM ha presenta l'escrit 1602/98, mitjançant el qual proposa la modificació del text d'aquesta moció, d'acord amb el que preveu l'article 165.4 del Reglament de la Cambra. Té vostè la paraula, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Pens que hauran de convenir amb mi els que hi varen assistir, que en el debat de la Interpel·lació sobre els criteris del Govern en política hidràulica, i específicament sobre la titularitat pública de l'aigua i l'exigència de qualitat en les concessions d'aigua per a nous assentaments urbans, no en traguérem res en net, tot i que sí que hi va haver uns pronunciaments prou aclaridors per part del conseller; per exemple, respecte de la titularitat pública de l'aigua. La postura, certament, no podia ser més clara quan ens deia que sabia ben bé què significava, ni sabia ben bé què volien dir. Ens parlava fins i tot que titularitat pública de l'aigua no sabia què volia dir ni etimològicament, una sortida de to, però que resultava com a mínim aclaridora del que pensaven sobre aquest tema.

Com que el conseller també ens confessava que no és gaire entès en matèria d'aigües, per ventura convé aclarir-li, o aclarir al Grup, que això tan estrany de la titularitat pública significa ni més ni pus que les aigües subterrànies i superficials de les Illes Balears són de domini públic. Idò bé, les aigües subterrànies també ho són, són de titularitat pública, des del gener de 1986, moment en què entrà en vigor la Llei d'aigües. Ja aleshores el PP no ho degué entendre, ho degué entendre massa, perquè va impugnar aquesta llei al Tribunal Constitucional, el qual va declarar plenament ajustada a la Constitució la publicació de l'aigua per garantir la gestió i utilització controlada d'un recurs essencial, una sentència que ja té deu anys.

El conseller també ens va voler deixar clar que sabia que la Llei d'aigües té un respecte molt ample per als drets adquirits, per als titulars d'aigües privades, uns drets, ens deia, que tots hem de respectar. I en efecte, la Llei d'aigües respecta drets dels antics titulars, però no de manera tan ampla com sembla que volia el conseller. El que fa exactament és congelar els drets del titular. És a dir, tan sols li permet mantenir el mateix nivell d'explotació de l'aquífer que estava aprofitant de manera efectiva i real en aquells mateixos moments, en el moment d'entrada en vigor, tan pel seu cabal, com pel seu ús. Per tant, és fonamental saber quins eren els titulars d'aigües privades a 1 de gener de 1986, quanta d'aigua es treia, en quines condicions i per a quin ús. En aquest sentit hem de tornar a recordar que les explotacions de les Illes Balears, com a mínim des del 1969, ja comptaven amb tota una sèrie de limitacions pròpies de les autoritzacions administratives. Més de 20.000 pous estan amb aquestes autoritzacions. Totes aquestes autoritzacions són de caràcter temporal, totes són de caràcter temporal, havent-se de revisar per l'Administració hidràulica per períodes mínims de 10 anys, segons l'evolució de l'aquífer, unes revisions que no s'han produït mai.

Per les dades que tenim i per les contestes del conseller, hem de deduir que malgrat la importància estratègica del recurs aigua a les Illes Balears, aquesta clarificació dels drets privats no ha preocupat en absolut el Govern, ni tampoc al Govern de l'Esat. Vetaquí el motiu del primer dels punts de la nostra moció: Que se'ns aclareixi a tots quin és l'abast dels drets adquirits pels titulars d'aigua privada de les Illes Balears, lliurant-nos un cens exhaustiu amb les dades rellevants de cada pou.

En segon lloc, naturalment, cal una comprovació sistemàtica que l'aigua que s'extreu efectivament és la permesa, i per l'ús autoritzat, tant pel que fa als titulars privats, especialment, però també per les concessions administratives. Tots sospitam que amb els hàbits de consum dels residents d'aquests darrers anys, i el consum associat al turisme, ha evolucionat a l'alça aquests dotze darrers anys. No s'entén com és que uns explotadors que estaven autoritzats per x metres cúbics, encara puguin anar ampliant l'abast territorial i de població sense necessitar cap mena d'ampliació d'aquest cabal. La rellevància d'aquesta dada ens sembla evident, malgrat el conseller en aquella interpel·lació gosàs afirmar que és innecessari anar controlant d'una manera exhaustiva. Per ser plenament conscients de la rellevància de la dada convé tenir present que la Llei d'aigües, qualsevol modificació en les condicions de l'explotació o en l'increment dels cabals totals utilitzats per l'explotador privat requereix l'obtenció d'una nova concessió administrativa, una concessió que ha d'emparar la totalitat de l'explotació, i no just de l'augment o de la modificació. Aquest és per tant un argument, un motiu poderosíssim per publicar l'aigua; ja que el privat sempre pretindrà més tenir una concessió per 50 anys, que no haver de mantenir l'explotació exactament en les mateixes condicions, sense poder-la ampliar gens ni mica. És una possibilitat que el Govern ni tan sols ha explorat.

Naturalment la nostra moció no es conforma que es facin les anàlisis, sinó que també exigeix que s'actui en conseqüència, reclamant la titularitat pública en els casos en què s'escaigui, que poden ser molts, amb una especulació en aquest moment, o amb una plusvàlua extraordinària per una aigua que és pública. Paradoxalment el Govern ens comunica que no fa gaires revisions, perquè no té capacitat i perquè no és necessari. Seria massa car, ens diuen, mentre el Sr. Forteza Steegmann, i el Sr. Arturo Cadenas, recentment tots dos en aquest parlament han coincidit que una gestió racional dels recursos propis d'aigües subterrànies de les Illes Balears hagués pogut estalviar els 8.000 milions de l'operació vaixell.

Ni tan sols ens ha quedat de la compareixença si el projecte Arica fiscalitzarà que l'aigua que s'extreu és la veritablement autoritzada i per l'ús autoritzat. I què es farà si no és així? Per no saber, no sabem si els titulars privats remeten puntualment el volum de les seves extraccions, com s'exigia en el decret de 1973. Curiosament amb l'estudi econòmic de les taxes que ens ha remès el Govern últimament, per aprovar les taxes de la comunitat autònoma, se'ns diu que es preveuen 50 inspeccions de les concessions administratives d'aigua. Hi ha uns 30.000 pous autoritzats a les Illes Balears.

Creim que la situació és prou delicada com per decretar una moratòria com la que es va dictar l'any 69, mentre no s'aclareixi perfectament quina és la situació del nombre de pous, i el drets de tots els titulars actuals, i s'aprovi el tan ajornat Pla hidrològic. És una mínima mesura de prudència. El que no sembla raonable és que l'any 1994 s'aprovi una llei per fer l'operació vaixell, per mor d'una situació de sequera extraordinària a Mallorca, i mentrestant l'any 95, 96 i 97 s'hagin autoritzat més de 2.000 pous amb una capacitat anual d'extracció superior a l'operació vaixell, més de 7 hectòmetres cúbics per any

Per una altra part, la Llei d'aigües també estableix que les aigües de titularitat privada que no estiguin adientment inscrites en el registre d'aigües no gaudeixen de protecció administrativa. El Govern no n'ha fet cap interpretació, d'aquest postulat; per dir-ho en paraules del Tribunal Constitucional, l'Administració no té per què protegir els drets que no ha atorgat. En el punt cinquè de la nostra moció pretenem clarificar una de les conseqüències que se n'hauria d'extreure, que l'Administració no pot donar per bons ni la titularitat ni la qualitat de les aigües que no figuren a aquest registre, que això és el que fa ordinàriament la Junta d'Aigües respecte dels informes urbanístics per nous assentaments.

Per al nostre grup també és important que s'aprofiti l'extensió d'una autorització a d'altres nuclis, com a mínim per exigir la conversió de la titularitat privada en concessió administrativa, per exigir la inscripció en el registre d'aigües. En qualsevol cas, d'acord amb la Llei d'aigües, totes les aigües privades han de figurar en un catàleg específic, de manera que si després de tres anys de l'entrada de l'entrada en vigor -que ja en fa més de 7- no s'havien inscrit, podia suposar la imposició de multes coercitives per part de l'Administració hidràulica. En el punt sisè de la nostra moció demanam que s'imposin aquestes multes a qui no hagi demanat la inscripció.

Un altre motiu fonamental pel qual és important exigir la inscripció en el registre d'aigües de totes les explotacions que pretenen abastament de poblacions, com a mínim, és l'aspecte sanitari. El conseller ens deia que l'únic criteri que el Govern té en compte per dictaminar favorablement el subministrament hidràulic a noves urbanitzacions és la legalitat vigent, i ens remetia al Reglament de domini públic hidràulic, on s'exigeix informe sanitari previ per concedir aigua a abastament de població. No sabem si aposta o sense voler va confondre dues coses que no tenen gaire a veure: una és una concessió nova administrativa per a abastament de poblacions, i l'altra els informes urbanístics, perquè en aquests moments el Govern balear o la Junta d'Aigües, quan l'aigua que aporten els promotors per a una nova urbanització són aigües privades, no demana cap informe sanitari a ningú, perquè pareix que per al Govern les aigües privades tenen sempre prou quantitat i prou qualitat com perquè ningú no les hagi d'avaluar. Només quan es demana una nova concessió administrativa, llavors sí que hi ha un informe de la Conselleria de Sanitat, d'acord amb l'article 123 del Reglament de domini públic hidràulic. Per tant, hem de demanar la inscripció en el registre de totes les aigües perquè hi hagi com a mínim aquest procediment.

Però a més, per mostra del rigor com està utilitzant la Junta d'Aigües per saber si hi ha prou aigua o no, ens remetem una altra vegada al que ens va dir el Sr. Antonio Martínez, cap del departament jurídic de la Junta d'Aigües, que ens deia en la seva compareixença recent en aquest parlament, que si l'Ajuntament, que és el responsable de donar aigua a tots els ciutadans, a tots els residents, diu que hi ha aigua, a la Junta d'Aigües no li queda més remei que dir que hi ha aigua, tota una espècia de volta, de peix que es mossega la cua, i mentrestant el creixement es va ampliant. Rigor i seriositat en un tema delicat ens exigia el conseller. Mentre, la qualitat de les aigües a les Illes Balears és la que és, centenars de pous contaminats, i el conseller surt de la interpel·lació amb dues referències frívoles a aquest tema, bàsicament per dir-nos que no aturarien cap creixement urbanístic per aquest motiu.

El nostre grup sí que creu que cal reaccionar front a la intrusió marina, tan difícilment reversible, i proposam que s'incoï expedient per declarar formalment com a aqüífers sobreexplotats aquells que les pròpies directrius del Pla hidrològic, aprovades pel Consell General de l'Aigua el 22 d'abril de 1996, diuen que tenen aquest problema. Són aquests aqüífers a l'illa de Mallorca el pla de Palma, és a dir el pla de Sant Jordi, Lluçmajor-Campos, és a dir Campos-ses Salines, sa Marina de Llevant, les zones costaneres de Son Cervera i la Marineta, Calvià i na Burguesa; a Menorca, que és aquesta esmena per mor que no s'havia transcrit a la moció originària, es Migjorn, les àrees de Sant Lluís i de Ciutadella; i a les illes d'Eivissa i Formentera Sant Antoni, i costa oriental, principalment el sud de la ciutat d'Eivissa, i Formentera. La situació d'aquests aqüífers es pot qualificar directament de salinitzats. Aquests aqüífers s'han de protegir i preservar fins a la seva recuperació, contràriament al que es fa a hores d'ara. Per posar un sol exemple, en aquests moments estan autoritzant extraccions de 8 hectòmetres cúbics l'any a un aqüífer tan conegudament salinitzat com el del pla de Sant Jordi, per ser potabilitzats a Son Tugores, mentre que a Lluçmajor encara ara es volen justificar més extraccions per a noves urbanitzacions.

Per altra banda consideram absolutament inadequat que aprofitant que sanitàriament només es diu que és una recomanació el nivell de sals permès a les aigües, 200 miligramms de iode clorur per litre d'aigua, el Govern balear no posi absolutament cap límit al nivell de sals de les aigües per a la seva potabilitat. Acceptam pous que quintupliquen, sextupliquen aquesta recomanació. Creim que és important establir un mínim. Nosaltres proposam com a mínim el doble d'aquesta recomanació.

També s'ha de fer una actuació important, un pla proposam des del nostre grup, per actuar sobre els nitrats i els nitrats a àmplies zones, també a aquelles que diu específicament a les directrius del Pla hidrològic aprovat pel Govern balear que tenen aquests problemes de contaminació amb nitrats i amb nitrats.

Al punt 9 -i vaig acabant- demanam que no es consideri suficient l'aigua de les Illes Balears per a més urbanitzacions turístiques. És una manca de seny mantenir el remolí de creixement quan no podem garantir el subministrament de qualitat a la nostra població: problemes de subministrament aquest estiu a Calvià, problemes per aturar sa Marineta, problemes a Maria de la Salut, problemes de contaminació al pla de Mallorca, etcètera, ens recomanen una tranquil·lització a l'hora d'acceptar nous assentaments, com a mínim per a usos turístics o de segona residència, per polígons de lleure. Sembla que això és el que no vol de cap de les maneres el Govern balear, i creim que és un greu error.

L'únic que el preocupava el conseller en aquella compareixença era fer-nos saber que la seva política urbanística no tenia res a veure amb la del nostre grup. És evident, tot i que s'agraeix de tant en tant una miqueta de franquesa entre tanta perorata sostenible per part del Govern balear. Però vaja, no discutim d'això ara, discutim de la potabilitat i de la qualitat de l'aigua dels nostres residents i de les activitats econòmiques existents. Aquesta ha de ser l'obsessió del Govern balear. L'única fórmula que ens va establir -i acab, perquè veig que no tenim més temps-, que era la de grans infraestructures, no ens resulta una possibilitat acceptable perquè això significa encarir extraordinàriament el recurs de l'aigua, un recurs essencial que han de pagar tots els ciutadans, amb independència del seu nivell de renda. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Crec que no és cap sorpresa, ni escapa a ningú el fet que efectivament a les nostres illes hi ha un terrible descontrol del tema dels pous, especialment. No hi ha un control suficient sobre la gran quantitat d'extraccions, la gran quantitat de pous, 30.000 legalitzats; no sabem quants n'hi ha il·legals, de pous. Per tant, no hi ha un control, això fins i tot ho reconeix la pròpia administració autonòmica, que no és capaç de controlar adequadament tots aquests pous. Qualsevol persona que demana una concessió administrativa, ràpidament se li dona, amb un cabal màxim autoritzat. Ningú mai li anirà a controlar si es compleix o no el cabal; vull dir que pot treure l'aigua que li doni la gana, aquest senyor que ha estat autoritzat, i per tant cap problema. Fins i tot molts de pous estan declarats com a agrícoles, quan realment estan destinats a usos residencials i turístics, la qual cosa fa que després quan es fan estadístiques, es veu que al sector primari les estadístiques pugen de manera espectacular, i per això moltes vegades es "culpabilitza" el sector agrari de ser el gran consumidor d'aigua, quan moltes vegades no és exactament així.

D'acord amb la Llei estatal d'aigües s'ha d'assegurar el domini públic de les aigües subterrànies. La seva utilització, per tant, requereix la corresponent concessió administrativa. Els criteris de concessió, pel que fa a les aigües subterrànies, donen prioritat als usos agraris abans que els recreatius, per exemple, que inclou els camps de golf. Si es manté el mateix criteri amb les aigües depurades, no s'haurien de destinar inevitablement a regar camps de golf, com sovint es dona per suposat; el reg agrícola hauria de tenir preferència.

Hi ha en la moció que presenta avui el PSM -que avanç ja que lògicament els Verds donarem suport a tots i cadascun dels punts- algun punt que és especialment interessant; per exemple el punt número 9, que és el que fa referència que el Govern no informará favorablement la suficiència al subministrament d'aigua per a nous assentaments urbans destinats a turisme o segona residència amb vocació de lleure mentre la situació de subministrament de la població resident i de les explotacions econòmiques actuals no estigui plenament garantida. Efectivament, el preàmbul del Decret de la nostra comunitat autònoma de febrer del 84, que crea la Comissió de Política Hidràulica afirma -llegesc literalment-: "atès que l'aigua és un bé limitat i escàs, tota la política d'ordenació del territori se supedita a un aprofitament òptim dels recursos hidràulics", és a dir, que això implica que no es poden autoritzar nous assentaments urbans si no es pot assegurar un subministrament en condicions òptimes de quantitat i qualitat, la qual cosa implica de fet acceptar el seu caràcter de factor limitant per al desenvolupament.

Un altre apartat interessant és el que fa referència a la qualitat de les aigües i tot el tema sanitari. Efectivament les exigències de qualitat han de ser especialment rigoroses, sobretot en el cas de la contaminació per nitrats. El seu origen són el retorns d'aigua de reg. Es considera que el 40% dels adobs nitrogenats acaba en els aquífers. Les aigües contaminades per nitrats són molt tòxiques per als nadons, i també per als adults; per la qual cosa no s'haurien d'autoritzar nous assentaments urbans si s'han de subministrar amb aigua amb més de 50 micrograms per litre de nitrats, que és el límit legal establert.

Hi ha un altre punt que creim que és especialment interessant, i és que, atès que hi ha una situació de sobreexplotació, de descontrol, de dubtes sanitaris, el punt quart d'aquesta moció crec que és especialment interessant. Fins que no es conegui realment quants de pous hi ha, en quines condicions estan, com està la seva situació administrativa, la seva situació sanitària, el Govern, com diu aquest punt, haurà de decretar una moratòria en l'aprovació de noves concessions administratives. Creim que és especialment interessant també aquest punt.

I res més, simplement pensam que si s'aprovàs aquesta moció, lamentablement supòs que no serà així, i ho lamentam sincerament, perquè aquests deu punts si s'aprovassen i es duguessen a terme, suposarien una millora important sobre la gestió que s'està duent ara, o la nul·la gestió que s'està duent ara sobre especialment les aigües subterrànies. Desitj tota la sort del món per a aquesta moció del PSM, i com a mínim que sàpiguen que els Verds li donarem suport. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquests darrers anys l'Estat espanyol i les Illes Balears viuen un cicle hídric més aviat favorable. Això juntament amb l'adopció de mesures de caràcter extraordinari, i amb les promeses realitzades respecte dels efectes benèfics de determinades infraestructures en marxa, han conduït a un clima on realment el debat sobre l'aigua i sobre els recursos hídrics de la nostra comunitat no té el dramatisme que podia tenir fa tres o quatre anys. Hi ha com una espècie de clima de minimització del problema.

Des del punt de vista d'Esquerra Unida, això no respon a una anàlisi objectiva de la realitat. per damunt de tots aquests factors de caràcter conjuntural que he esmentat, les mesures extraordinàries, el cicle de pluges que es viu durant aquests anys, allò més cert i allò que és estable, és que hi ha un increment creixent del consum dels recursos hídrics d'aquesta comunitat autònoma que implica tendencialment des de principis dels anys 80 un deteriorament objectiu del sistema, i un deteriorament objectiu de la relació entre recursos existents i demanda de consum. Les previsions parlen que d'aquí a 15 anys es podria fins i tot incrementar el consum en una quantitat que doblaria la capacitat de la dessaladora en la seva primera fase. És a dir, parlen d'increments de 40 hectòmetres cúbics l'any en un termini de 15 anys. Aquestes mesures de caràcter extraordinari que s'han posat en marxa han tengut una traducció immediata des del punt de vista econòmic. Si l'aigua extreta d'un pou pot tenir un cost aproximat de 12 a 15 pessetes el metre cúbic, l'aigua, per exemple, duita per l'operació vaixell pot suposar un cost de 400-500 pessetes el metre cúbic, és a dir increments del 3.000% respecte del que seria l'extracció ordinària de l'aigua per al consum humà. I la dessaladora d'aigua marina que està projectada és també molt superior el seu cost, 200-250 pessetes el metre cúbic, al que seria una extracció de caràcter normal.

Per tant, des del punt de vista d'Esquerra Unida vivim una situació dramàtica en el fons, i que fins i tot durant l'any 1999 molt probablement ja plantejarà problemes evidents a nivell de consum i de qualitat de l'aigua consumida a la nostra comunitat autònoma, i molt especialment a l'illa de Mallorca. Com en el cas d'altres recursos, que estan sofrint un increment de consum extraordinari, des del nostre punt de vista l'única solució real i factible a mig i llarg termini és una revisió del nostre model de creixement, és a dir una gestió de la demanda que faci que aquesta pressió sobre els recursos minvi, i que no és que hi hagi aquest cicle infernal en el qual estam ficats. Però lògicament juntament amb aquesta revisió i aquest replantejament del model de creixement, del qual han de participar les polítiques urbanístiques i moltes altres qüestions, ha d'anar acompanyat també d'una adequada i acurada gestió dels

recursos, i d'un adequat exercici de les competències administratives en aquesta matèria. És a dir, la comunitat autònoma de les Illes Balears està obligada a apurar totes les possibilitats que li ofereix en aquesta matèria la Llei d'aigües, les possibilitats que té en la matèria de la declaració d'aqüífers sobreexplotats, la possibilitat que té quant al control de les extraccions que es produeixen, quant als criteris relatius a les noves extraccions autoritzades; i en aquesta matèria no és només que la interpel·lació prèvia a la presentació d'aquesta moció, les explicacions del conseller del Govern fossin més aviat insatisfactòries, no és només que tinguem la sensació que no s'utilitzin tots els mecanismes administratius per a una correcta gestió dels nostres recursos, és que hi ha una manca de mitjans objectius per part de l'Administració que farien impossible l'exercici correcte d'aquestes competències si efectivament aquesta fou la voluntat del Govern.

En definitiva, ens trobam davant una realitat de fet que és una realitat dramàtica i que s'ha denunciat aquí des d'aquesta tribuna a les darreres intervencions, tant a la del grup proposant com a la dels representants d'Els Verds. És a dir, hi ha una extracció d'aigua molt superior a l'extracció autoritzada en termes quantitatius i, a més, hi ha una utilització en usos no autoritzats d'una bona part d'aquests recursos. Aquesta és una realitat de fet comprovable per un munt d'indisicis però, efectivament, no quantificable o no quantificada perquè, efectivament, l'Administració no exerceix les labors d'inspecció que li pertocquen, però estam davant una situació realment fraudulenta en aquesta matèria.

Per tant, la moció del PSM lògicament apunta a una part específica del que seria una política de gestió dels recursos hídrics, i és efectivament aquella, com diu el títol de la interpel·lació que fa referència a la defensa de la titularitat pública de l'aigua i l'exigència de qualitat a les concessions d'aigua per a nous assentaments urbans. És a dir, no és ni pretén ser una política global d'administració d'aquests recursos, però sí que apunta mesures, nosaltres pensam que extraordinàriament interessants i molt ben construïdes tècnicament, que vagin en la línia, efectivament, d'un exercici correcte de les nostres competències. Basta veure, amb una ullada ràpida el contingut d'aquesta moció per tèmper-se'n que aquesta moció fonamentalment demana en primer lloc rigor en l'exercici de les competències, què es demana?, es demana el llistat de pous existents, conèixer quina és la realitat actual de les nostres extraccions i de la utilització dels nostres recursos hídrics, es demana una revisió de les autoritzacions administratives en funció d'una sèrie de factors, es demana que s'inspeccioni el cabdal màxim instantani, es demana la declaració d'aqüífers explotats, sobreexplotats quan hi hagi condicions objectives que avalin aquesta mesura, es parla d'inspeccions sobre si es respecta el cabdal màxim, es parla d'impulsar o fins i tot d'imposar mesures de caràcter coercitiu per tal de sol·licitar o per impulsar la sol·licitud d'inscripció al catàleg d'aigües privades, es demana la fixació d'un nivell màxim de clorur, en definitiva de mesures que afecten la qualitat. Per tant, es demana rigor, es demana sentit de la responsabilitat, es demana competència, diria jo, en l'exercici de les responsabilitats administratives.

I després, efectivament, hi ha mesures més de fons, més de caràcter polític, com aquest punt novè on efectivament jo crec que bàsicament la novetat que aporta o el criteri que aporta és que les dessaladores, contra les quals nosaltres hi estam per un problema conceptual i de fons, però en tot cas, les dessaladores no s'han de considerar un mecanisme normal d'obtenció de recursos hídrics, aquella famosa frase d'un anterior president del Govern d'aquesta mateixa legislatura que avui en dia els recursos hídrics ja no són un problema per al creixement perquè l'aigua es fabrica, és una filosofia absolutament incorrecta, incompatible amb qualsevol concepció de desenvolupament sostenible. Les dessaladores han de ser considerades com un mecanisme absolutament excepcional al mateix nivell que pugui ser el transport d'aigua des de la península i, per tant, lògicament, ni una cosa ni l'altra han de ser instruments, avals, justificacions suficients per dir que hi ha recursos per a noves urbanitzacions, per a edificacions de segones residències o d'assentaments urbans destinats al turisme. I això és efectivament la situació cap a la qual caminam, és a dir, s'autoritzen urbanitzacions o es presenten projectes d'urbanitzacions amb dessaladores *ad hoc* per a aquesta urbanització. Això és, des del nostre punt de vista, aberrant, i compartim tant aquest criteri com el del conjunt de la moció, i en aquest sentit la votarem favorablement. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Sra. Joana Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Amb aquesta moció que presenta avui el Grup Nacionalista-PSM hem d'assenyalar que encara en una primera lectura puguin semblar mesures purament administratives o recollides ja, en tot el que són les directrius del Pla hidrològic, o pròpiament tots els plans de treball entorn a les aigües subterrànies, hi ha un caire polític fonamental, un caire polític fonamental perquè el problema és polític, el de les aigües, i no és un problema tècnic. Les postures o les sortides tècniques estan totes inventades, absolutament totes, el problema és la capacitat política de posar-les en marxa. I aquí és establir sobretot calendaris d'actuacions i establir moratòries per quan el Govern no actua, que és l'única política que sap fer, la de no actuar, i, per tant, açò és fer política a l'inrevés, vertaderament val la pena que es debatin i s'aprovin en aquests termes.

De fet, aquestes mesures, i val la pena assenyalar-les, totes, fins i tot la que planteja la necessitat que qualsevol creixement urbanístic compti amb la suficiència d'aigua ja per a les àrees ordenades, són qüestions que consten dins les directrius del Pla hidrològic, totes, totes i cadascuna, excepte el darrer punt. Són actuacions, totes, que consten d'un acord, l'acord per tirar endavant una bona gestió de les aigües subterrànies, un acord fet entre ministeri i comunitats autònomes, que es desenvolupen programes d'acció i ordenació de recursos hidràulics que es va iniciar el 1994, que en sis anys havia d'estar enllestit i que gairebé passen revista un a un amb terminis d'actuació quantificats per a cada comunitat autònoma, quines eren les mesures que cada comunitat autònoma havia de fer per arribar a una ordenació clara dels recursos hidràulics: xarxa oficial de control, censos d'aprofitament, control i ordenació dels recursos de tot el que són les àrees sobreexplotades, tot un pla de treball que iniciant-se el 1994, i que per a la comunitat autònoma de Balears suposava una inversió de 6.000 milions de pessetes, havia d'acabar l'any 2000, però el problema és que ja han passat quatre anys i aquest programa quasibé ni s'ha iniciat en aquesta comunitat autònoma.

Les mesures tècniques que avui, bàsicament tècniques i d'actuació, que avui es proposen són mesures, repetesc, contingudes a tot tipus de documents, el problema és que el Govern no les vol aplicar, que es nega a actuar fins i tot en contra del que ell mateix ha escrit, ha aprovat com a directives d'actuació. És la hipocresia total de la política del Partit Popular que actua en matèria de recursos hidràulics sense la més mínima ni prioritització ni absolutament res. Si hi ha dèficit, ja ho pagarem entre tots, si hi ha dèficits en matèria de noves infraestructures turístiques, ja ho pagarem entre tots. Per tant, creim que és important que aquestes propostes de resolució s'aprovin i sobretot que ja es plantegi aquesta seva actuació.

Ens abstendrem al punt 10, respecte de les dessaladores, perquè creim que ja d'una manera clara és més important que no hi hagi ni un duro públic per al que són dessaladores de zones urbanístiques que s'hagin d'iniciar, totalment d'acord, que no suposin ni un duro públic ni un cost per als ciutadans, i que d'una manera clara ho paguin els que han de treure el benefici d'aquestes noves indústries turístiques. Per tant, creim que la resta dels punts, que vertaderament l'actuació directa d'aturar creixements fins que el Govern no actuï és l'única mesura que tenim avui política i d'una manera molt clara per tal d'evitar que aquesta no actuació del Govern suposi augment de dèficit que després pretendran que els paguem entre tots.

Sobretot, i creim fonamental aquest punt novè, que avui es pogués aprovar perquè, a més, repetesc, està contingut en les directrius aprovades pel Partit Popular. Si avui són incapaços de tirar endavant el que aproven, vertaderament és clara la hipocresia política que tenen, aquesta doble moral, aquest doble joc que juguen continuament amb el que són els interessos dels ciutadans d'aquestes terres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Mauricio Rovira, té vostè la paraula.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Alorda, el Grupo Popular votará en contra de todos y cada uno de los puntos de la moción presentada por el PSM en relación a los criterios del Gobierno en relación a la defensa de la titularidad pública del agua y exigencia de calidad en las concesiones de agua para nuevos asentamientos urbanos.

En primer lugar, votaremos en contra del primer punto de su moción, porque ya se está haciendo un trabajo muy importante de catalogación en colaboración con el Ministerio de Medio Ambiente, un programa relativo al registro de aguas y catálogo de aguas privadas, encuadrado, como usted sabe, en el programa Arica, y que hay, en estos momentos un plazo de 18 meses y un presupuesto de 160 millones de pesetas, según las bases de adjudicación de la asistencia técnica. Se pretende, con este programa, la inscripción de 14.000 aprovechamientos hidráulicos, para empezar los 6.000 aproximadamente que han solicitado la oportuna inscripción en el registro o en el catálogo, más todos los que son abastecimientos a núcleos de población, más aquellos de regadío con un volumen de extracción anual superior a 7.000 metros cúbicos, esto para empezar, luego, posteriormente, si es posible se continuará con el resto.

Pretender, como ustedes pretenden, que en un plazo de dos meses se realice un registro de pozos actualizado, es absolutamente imposible, no existe, en ningún organismo de cuenca en toda España ni se está haciendo, y además demuestra en quienes lo proponen desconocimiento, por lo menos, en la materia que debatimos en este momento.

En cuanto al segundo punto de su moción, con una gran relación con el primero, también votaremos en contra, por lo mismo que les he dicho antes, el programa Arica lleva consigo la regularización de los aprovechamientos hidráulicos, además significarle que el Decreto 2882 de setiembre del 73, así como la Ley 58/69, han sido derogados por la vigente Ley de aguas, y su desarrollo reglamentario posterior, por lo que no son de aplicación. Y además, le diré que a pesar de esto, en Baleares, se sigue exigiendo la autorización para aquellos pozos inferiores a 7.000 metros cúbicos, lo cual tiene mucha relación con el tercer punto, en el que plantea las mismas consideraciones que en los puntos anteriores, la Ley de aguas considera de escasa importancia los aprovechamientos hidráulicos de un volumen anual inferior a les 7.000 metros cúbicos, para los que ni siquiera se exige autorización administrativa. Pero en esta comunidad autónoma, nuestra administración hidráulica continua requiriendo la tramitación de ese adecuado expediente de autorización administrativa para, precisamente, incrementar ese control y conocimiento de los aprovechamientos hidráulicos, por lo tanto, creemos desde el Grupo Popular que en esta comunidad autónoma, el Gobierno está siendo mucho más riguroso de lo que son los gobiernos del resto de comunidades autónomas en España.

En cuanto al cuarto punto, ustedes proponen una moratoria en la aprobación de nuevas concesiones administrativas, y esa medida creemos, desde el Grupo Popular, que no es oportuna en este momento, porque además estamos a la espera de que el Plan hidrológico y la ejecución del programa Arica, nos den una imagen general, global de cómo están esos recursos, y la legalidad de una medida como la que ustedes proponen, una medida muy drástica, además, sólo estaría avalada por un plan hidrológico, tal y como manifiesta la Ley de aguas. El Gobierno balear está haciendo un gran esfuerzo y se están vigilando las nuevas concesiones, y éstas deben pasar por un filtro del Instituto Tecnológico y Geominero y por otro filtro de la propia dirección general, de régimen hidráulico, filtros, como usted sabe, técnicos y no políticos.

En el quinto punto de su moción, piden ustedes algo que ya se está cumpliendo escrupulosamente en esta comunidad autónoma, no se está dando protección, dispensando protección administrativa a ningún aprovechamiento hidráulico que siendo anterior a la vigente Ley de aguas, no haya tramitado su inscripción en el registro de aguas, de conformidad con lo que prevé la misma.

Por otra parte, ustedes piden en este quinto punto, que no se considere como justificación de suministro de aguas, nuevos desarrollos urbanísticos, las explotaciones que no estén inscritas en el registro, al respecto le tengo que decir, Sr. Alorda, que puede haber explotaciones, y de hecho las hay, que son perfectamente legales sin que hayan solicitado sus titulares la inscripción en el registro de aguas, las que ustedes saben que son anteriores a la ley de aguas y que no se han inscrito o no se ha pedido su inscripción, y además, estos particulares mantienen sus derechos, los derechos que ostentaban con anterioridad, y únicamente no obtienen esa protección administrativa, pero siguen teniendo derechos y además los pueden defender y los defienden en los tribunales. Haciendo lo que ustedes piden, creemos nosotros, que se les podría discriminar en sus derechos frente a los que sí están inscritos, y nos guste o no, la ley prevé unas ciertas cosas y lo que no se puede hacer es pretender entender la ley como a nosotros nos gustaría. Además, la competencia para cambiar esa ley de aguas no corresponde a este parlamento. Votaremos, por lo tanto, en contra de este quinto punto.

En cuanto al sexto punto, están ustedes pidiendo que se impongan multas coercitivas. El Grupo Popular considera en este momento que no es ni adecuado ni conveniente adoptar una medida como ésta con carácter general, medida que no se ha adoptado en ninguna parte de España, por otra parte, que nosotros conozcamos, y menos aún cuando tenemos este programa Arica, programa ambicioso de 160 millones de presupuesto, en marcha, y que tiene por objeto, precisamente, regular esta situación que ustedes comentan. Les recuerdo que esta medida, además, la medida que ustedes proponen, está prevista en la Ley de aguas únicamente como medida potestativa, i nosotros creemos que no es adecuado ni conveniente en este momento aplicar una medida tan drástica y tan dura.

En cuanto al séptimo punto de su moción, en el que ustedes pretenden fijar un nivel máximo de cloruros en el agua destinada al abastecimiento de poblaciones en 400 miligramos por litro, les recuerdo que las reglamentaciones técnico-sanitarias y su normativa son normas estatales que trasponen, normalmente, directivas de la Unión Europea y que hay que estar, en cuanto a este tema, a lo habitual en las concentraciones de cloruros en la zona mediterránea, donde está situada, precisamente, nuestra comunidad autónoma. Y en los niveles medios de las aguas de Mallorca, con un valor de ion-cloruro de 350, 450 miligramos por litro de media, ustedes nos están pidiendo que pongamos como límite la media; por lo tanto nosotros no podemos aceptarlo, porque consideramos que poner como límite la media de lo que hay en Baleares es cerrar todos los pozos, prácticamente. Además, legalmente, y éste es el criterio básico en este momento, esta competencia nosotros creemos que es exclusiva del Estado; ¿por qué?, porque ese real-decreto que ustedes nombran, el 1138/90, es una normativa básica porque desarrolla la Constitución, y nosotros, Comunidad Autónoma, Parlamento balear, sólo podemos dictar normativa complementaria respecto a este real-decreto, pero no podemos modificarlo, y marcar unos mínimos sería modificarlo y, por lo tanto, no sería legal. Por lo tanto no vamos a poder votar a favor ni podemos aceptarlo, por el motivo que le he dicho anteriormente y por el motivo de la legalidad.

En cuanto al octavo punto de su moción, usted pretende que se incoen expedientes de acuíferos sobreexplotados, y nosotros entendemos que esa cuestión en cualquier caso se debe decidir después de que se haya aprobado el plan hidrológico, si se tiene que decidir, y en desarrollo de ese plan hidrológico si es que el plan hidrológico deja claro que esa medida es prudente y adecuada. Además, a parte de votarle que no por este motivo, le hago dos consideraciones más al respecto de lo que opina el Grupo Popular. En primer lugar, una medida de este estilo provocaría graves problemas de orden social, legal y económico, sobre todo por lo que esta medida representa, habida cuenta de las enormes compensaciones económicas que se podrían provocar; entonces, tomar una medida de este estilo sin tener el plan hidrológico aprobado y como desarrollo del mismo, nos parece muy precipitado, en principio; y como segunda consideración al respecto le digo que la política de la Administración hidráulica de Baleares, la que se está aplicando en estos momentos y que se tiene en relación a las competencias recibidas en cuanto a nuevas autorizaciones y concesiones, es una política restrictiva y de control que nosotros, como grupo, creemos que es muy eficaz para restringir los caudales de los aprovechamientos hidráulicos en función de las existencias que hay en estos aprovechamientos. Estas medidas se toman en función de criterios técnicos y no de criterios políticos del grupo que pueda gobernar, sino de criterios técnicos tomados por los servicios de la Dirección General de Régimen Hidráulico y de los técnicos del Instituto Tecnológico y Geominero.

En cuanto al octavo punto, al punto octavo bis de su moción, que hace referencia a un tema sobre el que ya se está trabajando y que, como resultado de unos estudios técnicos que se han realizado ya en estos momentos por la Dirección General y por el Instituto Tecnológico y Geominero de España, sólo se ha detectado una zona vulnerable, que es la de Muro-sa Pobla, y que la Conselleria de Agricultura tiene ya medidas concretas que no tardarán en aplicarse para mejorar la situación. De todos modos quiero indicar que no existe riesgo por el uso de ese agua, tanto para consumo humano como para riego agrícola y que, en cualquier caso, este gobierno piensa poner los medios para que la situación siga estando controlada. Por lo tanto también votaremos en contra.

En cuanto al noveno punto de su moción, nosotros consideramos que es inaceptable.

Acabo enseguida, Sr. Presidente.

En cuanto al noveno punto de su moción consideramos que es inaceptable. La administración autonómica ya informa sobre los recursos hidráulicos, pero tal y como se encuentran, no como a algunos les gustaría. Si en un proyecto se contempla atender el abastecimiento con recursos convencionales o no convencionales, se informará sobre si estos recursos son suficientes o no son suficientes, sin perjuicio de la obtención o no de las correspondientes concesiones o autorizaciones y, además, consideramos que, de entrada, prescindir *a priori* del recurso del agua de mar desalada, no es de recibo. ¿Por qué? Entre otras cosas porque en todo el mundo civilizado es un recurso básico allí donde falta agua, incluyendo nuestro país, incluyendo estas islas que ya lo están utilizando. Además, creemos que no es serio pretender cargar sobre la Administración hidráulica decisiones urbanísticas de competencia de otras administraciones. Y además ustedes nos piden en este punto: "no se informará favorablemente", ya condicionan los informes; no nos parece correcto que los informes técnicos se condicionen políticamente.

En cuanto al último punto de su moción, no lo podemos aceptar porque creemos, en función de lo que ya he dicho en el punto anterior, que no se debe prohibir la instalación de desaladoras desde el punto de vista hidráulico, porque es una forma más de generar un recurso que en algunas zonas puede ser escaso y, además, es una forma de proteger los recursos ya existentes. Además no hay norma alguna de legislación hidráulica que las prohíba, e incluso lo que tiene previsto la próxima ley de aguas, la reforma de la Ley de aguas, es que se prevea la liberalización de su construcción cuando desalen agua de mar. Por lo tanto no nos parece adecuado ni oportuno impedir esa construcción de desaladoras. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, Sr. Alorda té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, vull agrair als grups que han expressat el suport a aquesta moció, i vull lamentar..., haviem presentat 11 propostes confiant que alguna d'elles seria acceptada per Partit Popular, perquè, efectivament, i com s'ha fet esment, n'hi ha que talment estan escrites als criteris del Pla hidrològic o com alguna de les actuacions que s'haurien de dur a terme, que ja haurien d'estar fetes d'antuvi o de molt enrere, però que encara no arriben a avançar.

Se'ns diu que el Govern balear, o -perdó- que el Partit Popular no votarà el primer punt perquè s'està fent un catàleg de pous, el Projecte Arica. El Projecte Arica es refereix a 14.000 pous, no a 30.000, a una situació que ja hauria d'estar feta, i que li record que no és cert..., no em parli de tot Espanya, Sr. Mauricio Rovira, perquè no té res a veure, perquè a les Illes Balears, des de l'any 1969, se sotmeten a autorització prèvia totes les noves..., totes les utilitzacions d'aigua privada, des de l'any 69. Per tant, des de l'any 73, que es va aprovar l'estudi, figuren a un registre -toquen figurar a un registre- totes les explotacions, més de 20.000 pous. Si vostè té problemes amb els altres 10.000, els anteriors a l'any 69, en podríem parlar, però 20.000, que són 6.000 més, de l'Arica, toquen ja estar inscrits. Així ens van contestant el que no ens van aportant, aquesta documentació: "A Espanya..."; no, no, perquè aquesta llei del 69 no era, perquè mai no hi ha hagut aquesta necessitat de subministrament d'aigües subterrànies; es diu d'aigües superficials i hi ha una altra problemàtica. Els únics que sí que tenen aquesta mateixa situació i que la regulen, a anys llum de com ho fa el Govern balear, són les Illes Canàries a través dels seus *cabildos*, i no hi ha dubte que hi ha una cultura de l'aigua i del control d'aquestes aigües molt, molt més assenyada i molt més rigorosa.

Diuen que no es farà aquesta..., no se'ns aprova que es mirarà cada un dels pous i la situació de l'any 73; primer motiu, perquè ja ho farà l'Arica, cosa que no és certa perquè no arriba ni a la meitat dels pous, i en part perquè el Decret de l'any 1973 no està aprovat. De moment el que veim a l'estudi de la taxa d'estudi de concessions administratives en matèria hidràulica és que faran 50 inspeccions, diu la taxa, la memòria econòmica; no sé quantes en faran, diu 50.

El Decret de l'any 1973 no està derogat, Sr. Mauricio Rovira. Diu la Llei de l'any 85, diu que es mantendran les explotacions en les mateixes condicions que tenien en el moment en què es varen atorgar; si una autorització, l'any 85, estava, gràcies a una autorització administrativa de l'any 75, de l'any 76, de l'any 82, totes les condicions de l'autorització, per virtut de la Llei d'aigües, continuen vigents, tot i que el Decret, formalment, efectivament, de cara a nous pous, va ser derogat l'any 78; l'any 88, devia ser, amb un decret de derogació expressa, però en tant que l'única manera de saber quins eren els drets que tenia l'1 de gener del 86 eren les del Decret del 1973, continua vigent a aquests efectes, a aquests efectes.

Ens diu que s'està controlant; només veim sistemàticament per tot que no s'està controlant. L'altre dia una informació periodística deia que un concessionari a Peguera, per (...) periodística, està explotant per més de sobre el doble del que tenia permès, però bé, no crec que calgui ser molt espavilat per veure que les aigües que s'explotaven l'any 1986 no són les mateixes de l'any 1987, que hi ha nous nuclis de població que exploten els mateixos explotadors sense cap mena de canvi en la seva titularitat.

Ens diuen que no volen suspendre perquè és massa agressiu. Jo crec que l'any 1969 es va fer allò correcte: hi havia un problema -no com ara, però, vaja, un problema- i es va dir: "Mentre estudiem com estan els pous, suspenguem les autoritzacions, que es faci un estudi integral i, després, tornarem a donar-ne". Vostès diuen: "No, mentre ho estudiem en continuem concedint"; no sembla raonable. Mentre es fa el Pla hidrològic i, sobretot, atès que el Pla hidrològic s'està ajornant tant, anem a suspendre i després tornarem a concedir d'acord amb el que digui el Pla hidrològic; no diguem que suspendrem després del Pla hidrològic perquè, entre tant, la situació pot ser irreversible. D'entrada, no s'entén com, si hi ha una llei i una operació de 8.000 milions de pessetes com l'Operació vaixell i una llei que diu que hi ha una sequera important que l'exigeix, vostè autoritzi en tres anys extreure tanta aigua com l'Operació vaixell, en tres anys, 7 hectòmetres cúbics-any, 2.000 pous autoritzats el 1994, 1995, 1996.

Què vol dir protecció administrativa? El que pretenia la Llei d'aigües -no ho dubti, Sr. Rovira- és publicar el recurs d'aigua, publicar, i el que volia era congelar, com ha dit el Tribunal Constitucional, de tal manera que quan es vulgui ampliar una miqueta hagués de passar concessió administrativa. Què ha fet el Govern balear? Donar tot. Un altre exemple: *Aguas de Consolación*; tenia per a tres nuclis de població; en demana un quart; se li atorga, cap problema. No. En base a què?, al fet que no se li pot donar perquè no té protecció administrativa; que té uns drets legals?, que els reclami, però davant l'Administració, l'Administració no els hi dona. I vostè diu que així farem de millor condició el que està inscrit en el registre, davant l'Administració; clar!, és el que pretén la disposició transitòria quan diu protecció administrativa; si no, què vol dir?, vol dir fer de millor condició aquell que s'inscriu, naturalment.

He de resumir moltíssim en tots els punts. Si l'Estat recomana 200 miligram de ió de clorur per litre, ho recomana, què vol dir, que la Conselleria de Sanitat els ha d'autoritzar tots?, és això el que vostè em diu? Hi ha una recomanació; nosaltres li deim que molt bé, vostè apliqui la realitat; em diu que el doble és poc, posi el triple, en posi alguna per als informes, no modifiqui la llei, si cal, per als informes que hagi de fer la Conselleria de Sanitat per al subministrament de poblacions posi un límit, acoti, fiti aquesta recomanació del Decret, no el canviï, el fiti. No, n'hi ha 1.000, n'hi ha de 1.500, n'hi ha de 2.000.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, hauria d'anar acabant, per favor, perquè en excedim bastant en el temps, tant en la primera com en la segona intervenció.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

D'acord. Només vull recordar que, en qüestions de nitrats no només a sa Pobla-Muro; a Ariany s'ha de potabilitzar l'aigua per mor dels nitrats, a Montuïri problemes de la Conselleria de Sanitat per donar aigua i edictes per mor que els nadons poden tenir problemes per les concentracions; a Maria de la Salut, ara..., bé, no és problema de nitrats per ventura, però problemes d'aigua importants en el Pla de Mallorca.

Jo crec que, al final, la conclusió, i acab, és que per al Govern balear no hi pot haver cap límit, ni en energia, ni en tractament de residus, ni molt menys en aigua per a un creixement forassenyat i sense cap mena de límit, volen que els residents de les Illes Balears paguem inversions extraordinàries a un preu multimilionari perquè aquí puguem continuar creixent i ens surtin els habitatges i la població per tot el territori.

Creim que és molt més assenyat allò que nosaltres proposam, que és que les inversions que siguin necessàries per a residències i explotacions econòmiques actuals no les podem escatimar, però per continuar creixent, no els podem fer pagar, als residents, als actuals residents, un preu desorbitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de contrarèplica per tancar aquesta qüestió. Té la paraula el Sr. Maurici Rovira, portaveu del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Alorda, mire, demagogia, demagogia es lo que están haciendo ustedes todo el rato, porque usted pretende interpretar las leyes como a usted le gusta, y lo que está claro es que las leyes ponen lo que ponen, y algunas cosas se interpretan y otras, no, y usted pretende interpretar aquello que no es interpretable, lo que pone, lo pone, y ustedes interpretan, creen, creemos.

No se puede marcar un mínimo, si no es legalmente admisible marcar un mínimo, no lo marquemos, ¿cómo lo va usted a marcar?, si es que cualquier mínimo que usted marque luego se lo van a recurrir y lo va a perder, porque es ilegal. Lo que tiene que hacer la conselleria es controlar que el agua sea potable, y es lo que está haciendo.

Lo que no se puede pretender es lo que usted pretende, que el Gobierno haga lo que es competencia del Consell Insular de Mallorca, porque al final esto es tema urbanístico, única y exclusivamente, Sr. Alorda, lo que ustedes pretenden aquí es única y exclusivamente conseguir tener armas para parar cosas que ustedes no son capaces, en el Consell Insular de Mallorca, de parar, porque no se ponen de acuerdo, entre otras cosas.

En materia urbanística, ustedes trasladan la responsabilidad al Parlamento y al Gobierno, y es suya; además, le recuerdo que la competencia legislativa en materia de aguas no es de la comunidad autónoma, es de Madrid. Por lo tanto, lo que no podemos hacer aquí es cambiar cosas que no son competencia nuestra.

Además, ustedes pretenden conculcar derechos adquiridos de los ciudadanos. Si usted me dice que los ciudadanos tienen esos derechos, aunque no estén en el registro, pero no ante la Administración, yo no lo entiendo, los derechos se tienen ante todos, los derechos se tienen ante todos, no tendrán protección administrativa pero eso es distinto, eso es distinto, tienen sus propios derechos y los puede defender, si los pueden defender ante los tribunales, está claro que los tienen, haya Administración o no haya Administración.

Ustedes pretenden que se acepten medidas de política hidráulica que eviten conseguir nuevos y mejores recursos hidráulicos, por ejemplo, las desaladoras, cuando es una medida habitual en todos aquellos sitios en que hay escasez. Mezclan ustedes política urbanística con la oportunidad o no de construir desaladoras.

El Govern balear está haciendo lo que tiene que hacer, impulsa una intensa política de fomento ayudando con importantes inversiones, con grandes esfuerzos económicos y materiales a una competencia que es mayoritariamente de los ayuntamientos, y además con esfuerzos materiales, como ya le he dicho, y con intensas y constantes gestiones con la Administración de Madrid, que es la que es competente, de entrada, en determinadas obras de mejoras de estos abastecimientos.

Como conclusión, el Partido Popular y el Grupo Popular rechazan su moción, por ser, en unos puntos, improcedente, en otros puntos, inoportuna y por pretender realizar una política urbanística aquí, cuando hay que realizarla en otro sitio, y además, porque ustedes siempre, como le he dicho antes, pretenden interpretar las leyes a su antojo y nosotros creemos que las leyes no se tienen que interpretar al antojo de cada grupo, sino como realmente son y con el contenido que tienen. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Procedirem a la votació d'aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, s'hi fa l'observació que queda modificat el paràgraf número vuit amb els termes que així ha presentat el propi Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Senyores i senyors diputats que votin a favor...

Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Ja havia assenyalat un vot diferent al punt deu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, sí.

Votarem, idò, el punt número deu d'aquesta moció.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt número deu de la moció presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 9; en contra, 30; abstencions, 15. Queda rebutjat el punt número deu.

Passam a votar la resta de punts presentats en aquesta moció.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 24; en contra, 29; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta moció, per tant, farem també una correcció en la votació, que és que a la passada votació n'hi havia 29 en contra, no 30.

III.1) Interpel·lació RGE núm. 1179/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Decret 9/1998, anomenat de moratòria hotelera.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que fa referència a interpel·lació, la número 1179, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Decret 9/1998, anomenament de moratòria hotelera..., anomenat de moratòria hotelera, perdó, el decret anomenat "de moratòria hotelera". Té la paraula el Sr. Triay.

Esperarem un segon, Sr. Triay.

Per favor, demanaria silenci, si algú n'ha de sortir, que ho faci.

Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Dia 23 de gener passat, el Govern va aprovar i publicar, el mateix dia, en el *Butlletí de la Comunitat Autònoma* un decret pel qual, textualment s'hi diu, "s'aproven les mesures transitòries relatives al procediment d'expedició d'autoritzacions prèvies d'obertura de construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques, conegut molt més resumidament com a Decret de moratòria hotelera.

El propi decret justifica la seva aprovació amb quatre motius en seu preàmbul, hi fa referència a les Directrius d'Ordenació Territorial i als plans que, en conseqüència, s'han de desenvolupar; hi fa referència a l'adaptació dels plans municipals, al POOT (Pla d'ordenació de l'oferta turística); de les dues raons hem de dir, tant de la que es refereix a les DOT (Directrius d'Ordenació Territorial) com de l'adaptació al Pla d'ordenació de l'oferta turística, que semblen més a viat retòriques i agafades pels pèls, ja que amb res es relacionen amb el decret en qüestió, i les altres dues raons que s'hi argumenten són la necessitat d'acabar el Pla de modernització hotelera de 1990, Pla de modernització hotelera que, efectivament, requereix un acabament després de vuit anys, que aquest pla, a més de patir la seva pròpia debilitat en la seva regulació interna, realment de la seva aplicació per part del Govern no es pot dir que hagi estat gens enèrgica, i l'altre motiu que aporta el decret sobre la seva raó de ser és evitar accions especulatives en matèria d'autoritzacions turístiques, el Govern esgrimeix un recurs, un fantasma que sempre és agraït i està disponible, el d'un suposat allau especulatiu en matèria d'autorització hotelera, de què crec que sí que hauríem de parlar amb detall i sobre la qual cosa el Govern ens hauria de donar algun tipus d'explicació i aportar dades per veure quina és la seva realitat.

Per tant, en ser tan poc clares, tant de tràmit o de repertori les raons que justifiquen el decret, segons el propi decret, és necessari anar a quines han estat les explicacions públiques dels responsables polítics.

Se'ns diu per part del president Matas que és un decret per poder reflexionar sobre el futur o el que el propi decret diu, "desenvolupar un ample debat públic sobre aquesta qüestió", idò, la primera qüestió que nosaltres plantejam al Govern és quan iniciarà el Govern aquesta reflexió i debat públic. La veritat és que la primera indicació del Govern a aquest debat públic la podem trobar en les paraules del conseller, aquí on va qualificar les opinions de l'oposició de demagògiques, que no havien entès res, que l'havien defraudat i que anaven despistats, com sempre. No hi ha dubte que és un gran començament per a aquest gran debat públic sobre aquesta qüestió que el Govern ens anuncia.

I un altre motiu o una altra argumentació que s'ha repetit reiteradament en boca del president de la Comunitat Autònoma és que l'estiu passat hem sobrepassat un punt crític i que, per tant, ha arribat el moment d'ordenar el creixement. Hi estam d'acord i passarem a analitzar si el decret dóna realment resposta a aquesta situació de saturació, o no.

El decret regula autoritzacions hoteleres i la qüestió que ens plantejam és: En aquest moment, amb la regulació d'autoritzacions hoteleres, aturarem el creixement turístic? I la resposta és que no. El creixement de turistes només en una part petita és a causa actualment al creixement de places hoteleres; el gran creixement de llits disponibles per als turistes es produeix en el que es denominen habitatges, sigui en habitatges unifamiliars o sigui en els denominats apartaments, que no estan regulats o que no està registrats dins la Conselleria de Turisme. Basta amb comparar algunes xifres:

El creixement de passatgers de l'any 97 respecte de l'any 96, passatgers internacionals arribats als aeroports de les Illes Balears ha estat del 8'22%, el creixement de places hoteleres l'any 97 respecte de l'any 96 ha estat de l'1'48%; està clar, per tant, que hi tenim un creixement de cinc vegades i busques més alt de turistes que entren a les Illes Balears l'any 97 respecte de l'any 96 que de creixement de places hoteleres.

Una altra dada a tenir en compte, jo crec que també prou significativa, és que de les 200 grues que hi ha a les zones turístiques de Mallorca, grues que, lògicament, són per construir grans edificis, 15 són per construir hotels, les altres 185, no.

Per tant, és propaganda o és publicitat enganyosa fer creure que aquest decret de moratòria hotelera posa fi al creixement turístic, i que, per tant, l'ofegament que vam patir l'estiu passat es resol amb aquest decret de mesures transitòries o pensar que aquest decret té la més mínima incidència sobre el nombre de turistes que entraran per l'aeroport l'any 1998, com afirmava, jo crec que d'una manera bastant agosarada, el conseller de Turisme a una declaració.

S'està produint un important increment del turisme independent, del turisme que no passa per hotels, i, per tant, sense mesures cautelars, sense moratòria de creixement d'edificació a les zones turístiques, no hi ha contenció futura del nombre de turistes, del nombre de visitants. La moratòria hotelera l'any 98, aquesta mesura cautelar, no és, d'acord amb els problemes que detecten les Directrius d'Ordenació Territorial, ni la mesura és urgent ni, en qualsevol cas, que sempre pot ser benvinguda, la mesura més important.

Només vull recordar ràpidament que, d'acord amb les Directrius d'Ordenació Territorial, a Mallorca hi ha una capacitat de població, en el planejament, de 5'10 vegades la població de dret, per tant, estariem en 3.203.013 persones, i que les xifres de possibilitat de creixement són a les altres illes equivalents, de 5'3 a Menorca, de 5'2 a Eivissa i Formentera.

Per tant, aquest decret transitori, per altra part, no posa fi al procés *balearitzador*, com ingènuament s'ha dit, ja que no és la més urgent i necessària acció legislativa que aquest parlament ha de prendre, la qual seria contenir l'edificació a les zones turístiques, siguin edificis sotmesos a autorització turística o d'altres, perquè tots van al mercat turístic, realment, i a més, limitar, òbviament, el creixement i l'autorització de noves urbanitzacions, perquè hem de tenir en compte que també les Directrius ens aporten xifres que posen els pels de punta: hi ha superfície classificada com a urbanitzable que encara no té pla parcial a Mallorca per 6.826 hectàrees; a Menorca, per 718, i a Eivissa, per 2.372 hectàrees. Tinguem en compte que si adoptam la xifra optimitíssima i bastant inabastable que aquestes noves urbanitzacions només tinguessin 60 habitants per hectàrea, només 60, suposarien 409.000 noves places a Mallorca, places, llits, capacitat; 43.000 a Menorca, i 142.000 a Eivissa i Formentera.

Per tant, aquesta és la realitat dramàtica del creixement que ens ofega l'estiu de 1997 i que ens tornarà a ofegar l'estiu de 1998, i que, desgraciadament, aquest decret no contendrà mínimament.

Resulta per altra part contradictori també que en aquest decret a Menorca, que és Reserva de la biosfera, s'hi permetin més places i, a més, de menor categoria, de tres estrelles, que a les altres illes, apart de dubte, de l'expectativa, que realment ha creat el Partit Popular sobre la construcció a Menorca en sòl rústic d'hotels de nova planta, idea que no tan sols és dels propietaris de terres agrícoles, sinó que té el suport del Consell Insular de Menorca, quant al Partit Popular, que hi té la majoria, del conseller Ramis, segons vam saber la setmana passada a la interpel·lació que aquí vam plantejar sobre les Directrius d'Ordenació Territorial i d'alguna manera, també de lectura molt ambigua, per part del president Matas.

Com ha dit el conseller de Turisme, el Sr. González i Ortea, a la premsa menorquina, la moratòria té mànega ampla a Menorca; idò, sí que anam bé.

El decret ni tan sols és coherent amb els objectius de les Directrius d'Ordenació Territorial, que proposen, en els seus tan anomenats indicadors de sostenibilitat, que la renovació de places turístiques s'ha de fer de la següent manera: per cada nova plaça, se n'han de donar de baixa, com a mínim, tres d'existents de més de deu anys. Per tant, d'acord amb les Directrius d'Ordenació Territorial, ens trobaríem amb què aquest decret és un decret no sostenible, des del punt de vista del creixement turístic.

Per altra part, entrant en una altra qüestió, aquest decret és un premi, una bonificació, als hotelers que no han fet cap esforç per modernitzar els seus hotels, per a aquells que han contribuït més a la degradació del producte turístic balear. No és una interpretació meua, ho diu el conseller de Turisme, ara, un petit empresari, amb la seua instal·lació obsoleta, podrà vendre les seves places i treure'n un benefici, mentre que abans s'hauria vist forçat, tard o prest, a tancar, sense treure'n cap benefici. És clar, per tant, que hi ha una bonificació per a aquests empresaris que tenen places denominades obsoletes que no han fet l'esforç d'adaptar en deu anys, o en vuit anys, places anteriors a 1984 a aquesta nova exigència de modernització de la llei de fa vuit anys.

Per altra part, aquest premi, aquesta bonificació, aquest benefici que treuran aquests que no tenien possibilitat de treure res, perquè incomplien o incompliran el pla i la llei de modernització, realment suposa que els inversors de nova hostaleria hagin de pagar un impost revolucionari als propietaris hotelers que realment no hauran fet cap esforç per posar al dia les seves instal·lacions, i em referesc a inversors nous, a inversors mallorquins, a inversors que no són els que sonen, els grans noms de l'hostaleria mallorquina, perquè aquests grans noms de l'hostaleria mallorquina, com tothom sap, fa moltíssims anys que no inverteixen una pesseta en Mallorca, sinó molt enfora d'aquí.

Per altra part, els números *clausus*, aquesta necessitat d'una autorització hotelera vella per procedir al seu tancament i a la seva permuta és, per tant, un perjudici final d'aquests mals hotelers en benefici dels qui volen fer innovacions en el camp del turisme, i que no se'm digui que això no és possible, que aquesta especulació, aquesta sobrevaloració de les llicències velles no és possible, perquè el decret no estableix en absolut cap mecanisme per poder-ho evitar i, per tant, les afirmacions que l'especulació no es produirà són gratuïtes, no tenen fonament, són contràries a l'evidència i a la lletra del propi decret.

Per tant, segons valoracions que es fan dins el mercat, que no les faig jo, aproximadament, entre 750.000 pessetes i 1.000.000 de pessetes rebran per cada plaça turística tancada obsoleta aquells que tinguin la llicència d'aquests hotels que no han fet cap esforç per complir amb la modernització, i que seran necessàries per a aquells que vulguin dur endavant alguna innovació, alguna inversió innovadora en el camp de l'hostaleria.

El conseller de Turisme aconsella, recomana als inversors que no participin en vendes especulatives d'hotels vells, que esperin la nova llei de turisme. Tant dolent és el decret que ha fet el Govern, que es veu obligat el propi conseller a recomanar que no s'acullin a les seves disposicions?

El decret té molts dubtes sobre la seva legalitat, en primer lloc, hi ha una qüestió de partida, es podrà dir que de caràcter formal, és un decret que no ha passat pel dictamen preceptiu del Consell consultiu de les Illes Balears, i tampoc no sabem quin és el resultat d'aquest dictamen, encara que s'hagi demanat una vegada el decret publicat, però el que és bo d'entendre és que aquest decret va en contra d'una llei d'aquest parlament, la Llei 31 del 96, que és la llei que atribueix competències en matèria d'ordenació turística als consells de Menorca i d'Eivissa i Formentera, perquè aquest decret buida de contingut alguns aspectes de la llei.

Les autoritzacions turístiques corresponen als consells insulars, als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera, que són el que van ser objecte d'aquesta llei. El Govern té limitades les seves potestats en relació amb aquesta qüestió, clarament limitades a la llei, i el Govern, per tant, no pot, per decret, crear informes vinculants per als consells insulars en matèria d'utilitzacions turístiques, perquè crear informes vinculants suposa tenir la decisió a les mans, suposa una tutela definitiva d'una competència pròpia d'aquests consells insulars i perquè, a més, com diu clarament la Llei de consells insulars, totes les formes de coordinació i control que s'estableixin en els consells insulars per a les seves transferències han de ser establertes per llei del Parlament.

Per tant, aquest informe vinculant rebaixa la competència insular, la converteix en una mera comanda de gestió, encara que sigui dins el període transitori de vigència d'aquest decret, i, per tant, en aquest sentit, jo crec que conculca clarament una llei d'aquest parlament, cosa que no pot fer el Govern per via de decret.

Per altra part, aquest decret reserva al Govern unes immenses facultats de discrecionalitat, discrecionalitat que, fins cert punt, poden arribar a l'arbitrarietat i a la falta de límits en la seva execució, per exemple, li permet informar d'una manera definitiva, vinculant, sobre si una zona està saturada o no, sobre si una zona té infraestructura suficient o no, pot declarar i eximir, per tant, del compliment del propi decret un projecte, una actuació, d'excepcional interès turístic, concepte també totalment indeterminat, i per altra part, fins i tot, jo crec que resulta alterada la Llei del Pla de modernització, la llei de 1990 de modernització dels allotjaments turístics, perquè si aquella llei donava un any extra de funcionament, d'acord amb la seva disposició addicional primera, per a aquells que no superin la inspecció de modernització, si presentaven la baixa definitiva, aquest decret dóna tres anys de validesa a les velles llicències de places que siguin tancades com a sanció per incompliment de la llei de modernització, als efectes que puguin ser permutades, comptabilitzades, com a places noves.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Triay, vagi acabant, que ja ha passat en sis minuts el temps.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies. Davant aquestes delicades qüestions de caràcter jurídic, crec que és més urgent que mai conèixer quin és o exigir al Govern que reclami el dictamen del Consell consultiu, segons sembla, demanat dia 19 de febrer, o sigui, que ja en fa dos mesos, per veure-hi què diu, i per altra part, establir que aquest dictamen, com deia inicialment, és un dictamen preceptiu (...) forma i que hi ha qüestions de fons, com les que es refereixen a l'arbitrarietat per part del Govern, possible, com les competències que se signen per decret, que reassumeix les que han estat transferides als consells insulars, que crec que realment mereixen un estudi ben detallat de caràcter jurídic i, a més, també en relació amb aquest decret, s'hi diu "de tràmits administratius", quan realment no es limita, en absolut, a cap tipus de tràmit administratiu, sinó que realment s'hi regulen aspectes molt directament relacionats amb els drets dels promotors o propietaris, i hauria de ser una llei allò que exigís el seu nivell normatiu.

Per concloure -i gràcies, Sr. President-, voldria dir que som davant un decret amb fundades raons per pensar que sobrepassa de mot les facultats...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Triay, per favor, li prec que vagi acabant.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Ja acab.

Que és un decret vestit de limitació de creixement turístic i que només afecta una petita part d'aquest creixement, i que, per últim, és un decret que enriqueix, que beneficia, deliberadament els pitjors empresaris, els més dinàmics, els que han deixat degradar l'oferta turística, els que pitjor han servit, de fet, la nostra comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Triay, al parecer este decreto no le gusta, ha tardado usted bastante en decirlo, de todos modos.

Reconocerá que usted, como todo el resto de partidos de la oposición, sorprendidos por la novedad y la eficacia, por qué no decirlo, de la medida, han tardado bastante en buscar las vueltas para poder salir aquí, a esta tribuna, a decir toda una serie de cosas que, sinceramente, no se tienen en pie.

Mire, éstas son las notas que estaba tomando allí, en mi escaño, mientras usted hablaba, y éstas son unas notas que había tomado media hora antes, durante el período de preguntas parlamentarias, para responderle a usted. No necesito este papel para nada, puedo contestarle con esto. Ya lo sabía, lo que me iba a decir, siempre dicen ustedes lo mismo, tarde y mal, pero siempre dicen ustedes lo mismo.

Primera cuestión que plantea, esto afecta a una pequeña parte. Por cierto, yo creo que ni siquiera se han leído ustedes el título del decreto, dice "de aprobación de medias transitorias relativas al procedimiento de expedición de autorizaciones previas y de apertura de construcciones, obras e instalaciones de empresas y actividades turísticas", lo limitan ustedes a plazas hoteleras. No, mire usted, no son plazas hoteleras, son plazas hoteleras, son plazas de apartamentos, son plazas de viviendas vacacionales. Se olvida usted de un decreto muy importante que aprobó el propio Consejo de Gobierno el 23 de enero, simultáneamente a este decreto y que afectaba a un montón de construcciones, a un montón de construcciones, pues fíjese usted hasta qué punto están afectadas que han pasado tres meses y en Mallorca ya tenemos 2.000 peticiones de legalización de viviendas vacacionales, 2.000 peticiones. Fíjese usted lo que estamos consiguiendo. Ignoro en este momento el número de las que hay en Menorca y en Ibiza en trámite, pero me imagino que será un número sustancial, especialmente, tal vez, en Menorca, donde esto es un factor importante.

De manera que mire usted si este decreto de medidas transitorias afecta o no afecta. De manera que no me hable usted de plazas hoteleras.

Pero es que, de pasada, en este repaso que hizo usted, realmente agrio y creo que escasamente objetivo, de la exposición de motivos del decreto, y es tremendamente claro, y creo que está con enorme puntualización sobre los aspectos a señalar y a destacar, pasa usted por alto las Directrices de Ordenación del Territorio diciendo algo así como que son razones puramente retóricas las que ponen ahí. No, no son retóricas, no son retóricas, y lo hemos explicado hasta la saciedad.

Las Directrices de Ordenación del Territorio tienen que regular la ordenación del territorio, y están en eso, están en eso, concretamente. Pero mire, usted debería saber que hay una diferencia grande entre lo que puede ser la especulación cuando se quiere desarrollar una determinada actividad urbanística y lo que puede ser cuando se quiere desarrollar una determinada actuación sobre un establecimiento de alojamiento turístico, de la clase que sea; sean, repito, hoteles, sean apartamentos, sean viviendas vacacionales o sean edificios o edificaciones destinadas al tiempo compartido, que a todas esas les alcanza el decreto. La diferencia es que con un simple anteproyecto, con un simple anteproyecto, usted puede obtener una autorización previa ante la Conselleria de Turismo que le faculta a usted, y por bastante tiempo, a poder, después, desarrollar ese decreto, mientras que cuando usted quiere hacer una urbanización, tiene usted que desarrollar muchísimos más trámites previos, que requieren, además, todo un conjunto de pasos y que en ningún caso le permiten, a usted, que en unos pocos días tenga un papel que ya le faculte o autorice durante, insisto, bastante tiempo para poder construir o para poder urbanizar.

Ésa es la diferencia y ése es el requerimiento de una medida previa que se convierte en este decreto, una medida previa, una medida preventiva, una medida como usted lo llama de moratoria, yo creo que no muy acertadamente, porque no es exactamente una moratoria, sino como también dice la exposición de motivos, de la cual usted hace una lectura tan sesgada, y sinceramente tan torticera, dice también claramente: es una medida transitoria, con la finalidad de pasar a discutir temas desde luego de alcance turístico, vía la Ley general turística, y desde luego temas de ordenación del territorio, vía las Directrices de Ordenación del Territorio, actualmente en fase última de tramitación, de manera que esto es sumamente importante, yo diría que es lo más importante, y el que no entiende esto o no lo quiera entender es difícil que después pueda hacer una valoración, ni buena ni mala, sino mínimamente objetiva del texto del decreto.

Se dice también que el *conseller* de Turismo ha declarado que con esta medida en el año 98 no va a haber ningún crecimiento turístico. No sé dónde lo ha leído usted, o donde lo ha oído, pero niego absolutamente haber dicho semejante tontería, porque eso es una perfecta tontería que no se sostiene. Y no se sostiene porque, independientemente de que con el decreto no se para el crecimiento turístico, porque no es ésa la finalidad, y también está claramente en su exposición de motivos, que como digo está bastante meditada y pensada; es evidente además que una medida como ésta, sea o no transitoria, no tiene la inmediatez necesaria para impedir un determinado crecimiento. En este momento hay en tramitación un montón de expedientes anteriores, a los que lógicamente no alcanza el decreto; además, como digo, de que el decreto no impide el crecimiento. Hay ya cuatro expedientes en marcha o en tramitación en la *Conselleria* de Turismo que pretenden, en aplicación de lo que dice el decreto, hacer una transformación de plazas, y por consiguiente permitirán en su momento el crecimiento, si es que es el caso, que se derive de esos expedientes. Pero, como digo y sobre todo, lo más importante de todo es que los efectos de una ley, de una norma, de un decreto en este caso, no son inmediatos, no son de un día para otro, no son de un mes para otro, son de un mes para el futuro, y eso es lo que persigue este decreto, mejor dicho, lo que perseguirá la Ley general turística; el decreto nos permitirá ver si somos capaces de hacer esa ley con el suficiente tino y la suficiente utilidad y eficacia de futuro; de manera que por consiguiente, insisto, no me diga usted si yo he dicho o he dejado de decir, porque eso es materialmente imposible, que yo haya dicho semejante tontería. He podido decir otras, pero desde luego le puedo asegurar que ésta no.

De manera que en cuanto a que el efecto del decreto no paraliza el crecimiento turístico, no era eso lo que se pretendía. Lo que pretendía el decreto es otra cosa; lo que pretendía el decreto, y lo vuelvo a repetir, es establecer un período de tiempo, darnos un período de reflexión en el cual poníamos una serie de dificultades para que los establecimientos que quieran hacerse a partir de la publicación del decreto y hasta la aprobación definitiva de una norma o de una serie de normas, Ley general turística, Directrices de Ordenación del Territorio, darnos un tiempo suficiente para permitir que los establecimientos que se creen, las plazas turísticas que se creen, las plazas de alojamiento turístico de cualquier clase, exceptuando las de turismo rural, que ya de por sí lo son, tengan unos niveles de calidad indiscutibles, y además supongan o lleven aparejada la eliminación de oferta obsoleta. Esa es la finalidad del decreto, y lo está consiguiendo, ya lo creo que lo está consiguiendo, porque en el tiempo que llevamos de publicación del decreto hay ya cuatro expedientes que van por ese camino, de manera que fíjese usted si estamos efectivamente en el camino adecuado.

Y ahora les voy a decir algo más: En un momento determinado usted pregunta: "una de las cosas que quisiéramos saber es cuándo saldrá esa ley general turística". Pues mire, ¿sabe una de las razones por las que el proyecto de ley definitivamente no ha salido todavía a discusión? Pues una de las razones importantes es porque queríamos ver el resultado de este mecanismo, queríamos ver la respuesta también de los partidos políticos de oposición, aunque en eso debo confesar que me ha defraudado enormemente, pero queríamos ver la respuesta también de la sociedad y de las personas, o de las empresas, o de las asociaciones que están implicadas en el mundo turístico. Queríamos ver cuál era el resultado de esto, y eso es lo que estamos estudiando, y eso es una de las razones más importantes por las que todavía no hemos sacado ese proyecto de ley.

A partir de ahí ha hablado usted de otra cuestión recurrente desde que el decreto se publica, que es el tema de la especulación de plazas obsoletas, y que traigo aquí porque, mire, de los cuatro expedientes que están en este momento en marcha, tres de ellos la oferta que proponen demoler es propia. Sólo hay un caso en el que se propone una oferta comprada; y por las noticias que tengo es una oferta comprada con anterioridad a la salida del decreto, de manera que también la podemos considerar propia. De modo que todo eso que usted me dice, de que se está especulando con plazas que cuestan 750.000 pesetas o un millón de pesetas, ¿dónde está eso? ¿Usted lo conoce? Usted sale aquí y nos dice a todos los diputados de esta cámara que están costando las plazas un millón de pesetas ¿Dónde está eso? ¿A quien le han costado un millón de pesetas?, yo no tengo ningún caso, y desde luego y sobre todo, no tengo ningún expediente encima de la mesa en que quepa pensar que eso ha sido así.

Yo he recomendado, y efectivamente recomiendo una vez más que en este momento no se especule en ningún caso, no se acepte o no se pase por la especulación de plazas, y eso va en el sentido de la necesidad del decreto, porque de eso no ha hablado usted; pero eso es un hecho. ¿qué es lo que necesitaba, porqué el decreto? ¿Qué razones había para el 23 de enero sacar inopinada y sorpresivamente un decreto que pone una condición más allá de las condiciones que pone el POOT, una condición dura, francamente dura, para poder construir un alojamiento turístico en cualquiera de las islas en adelante? Mire usted, la razón es una: Llevamos un conjunto de temporadas turísticas muy buenas. Se avecinan, y eso es público y notorio, en eso, claro está, hay que tocar madera, pero se avecinan al parecer, los indicios son que en los próximos años también las temporadas van a ser muy buenas. El turismo británico está pasando por un momento diríamos que brillante. Probablemente una de las razones fundamentales sea el precio de la libra, pero en definitiva eso es así, y tan es así que no solamente se están ya requiriendo habitaciones a dos años vista, sino que se están sacando cada vez, y hay una verdadera competición entre los *tour* operadores para sacar sus catálogos no para el año o la temporada próxima, sino para la siguiente, e incluso para la siguiente. Eso ha hecho decir a algunos que los *tour* operadores británicos van a acabar sacando un único catálogo con duración indefinida.

El turismo alemán, que ha pasado por problemas económicos graves, y que así ha sido reconocido por los principales *tour* operadores, tiene sin embargo en las Baleares una de las zonas en que eso no sucede, sino que por el contrario hay una presión grande y notoria también para el crecimiento, presión que además se traduce en que cada vez más se están reservando plazas pagándolas previamente, garantizando esas plazas. El turismo español, el mercado nacional, se queja amargamente una y otra vez de que no se le dan las plazas que pide. Están llamando a nuestra puerta mercados impensables hace unos años, como el mercado ruso, o los mercados de los países del este, y están llamando insistentemente, y están reservando plazas, más que reservando plazas, hay algún *tour* operador que está comprando establecimientos de alojamiento turístico en Mallorca para traer a sus propios turistas rusos, porque si no, no tiene sitio donde traerlos. Y eso son hechos, eso está ahí, y está en la calle, y lo sabe todo el mundo. Y claro, eso es una cuestión paulatina, que ha hecho que esté en la conciencia general, y sobre todo dentro del mundo del alojamiento turístico, estén dos cosas: Una, que sus establecimientos cada vez tienen que tener más calidad, porque inmediatamente pueden subir el precio, porque están en época de subir el precio, y eso ha hecho que el Plan de

modernización que usted tan olímpicamente despacha diciendo que el Gobierno no le ha prestado demasiada atención, y que yo creo que es uno de los grandes éxitos de Baleares, por cierto una ley hecha en este parlamento, y en la que yo no tuve más intervención que levantarme del escaño -que creo que era aquel en aquel momento- en el momento de aprobarla; pero que debo reconocer que es uno de los grandes, grandísimos aciertos de esta cámara, esa ley de modernización ha sido un éxito total precisamente porque el mercado va en ese sentido. Pero otro sentido en el que va es la apetencia lógica de crecimiento, apetencia que ante las garantías y los efectos de las previsiones que hay es también enormemente razonable. El turismo da grandes y buenos beneficios, las épocas son dulces y de vacas gordas, Baleares resulta que tiene una enorme demanda, cada vez en más mercados, y en los mercados tradicionales cada vez con más intensidad, lo que ha llegado a preocupar a algunos incluso, como pasa con los temas de la apetencia del mercado alemán, y por consiguiente hay un riesgo grave de que haya efectivamente una continua avalancha de peticiones de autorizaciones para establecer alojamientos turísticos nuevos.

El Gobierno ha llegado a la conclusión, y en el avance de Directrices de Ordenación del Territorio queda patente, que creo que es una conclusión compartida, de que nuestros recursos territoriales, nuestros recursos de agua, nuestros recursos de infraestructura, etcétera, necesitan una limitación y una mejor utilización; y por ello sale y se publica este decreto, como avanzadilla de lo que es la opinión del Gobierno en materia de alojamientos turísticos, y que el Gobierno hará patente en su momento en el proyecto de ley general turístico, dicho de paso, por cierto, lo de las Directrices de Ordenación del Territorio, también se vuelve a insistir en un tema recurrente, y es aquel de las tres plazas por plaza que se da como índice estimativo, y que se pone a disposición y a discusión de la sociedad en su conjunto, pero que en ningún momento se da como criterio único y absoluto del Gobierno. Porque claro, aquí, le voy a decir que otra de las cosas a las a uno le parece que sacar el proyecto de ley general turística demasiado pronto va a ser difícil, es precisamente que cuando se saca un texto a discusión general, con la mejor disposición y voluntad para adaptarlo a lo que la generalidad de la sociedad política o no política quiere, resulta que ya se da como un criterio inamovible del Gobierno, y parece que cualquier cosa que se pueda tocar de eso es ir contra ese criterio del Gobierno. Y el caso más claro son las Directrices de Ordenación del Territorio: Se saca un avance, se dice que es un avance para discutir, y para que todo el mundo diga lo que tenga que decir, y automático se considera que ésa es un conjunto de verdades de fe, las tablas de la ley del Gobierno de esta comunidad.

Dudas legales, y ya me han encendido la luz; Sr. Presidente, acabo, porque creo que tendré otra oportunidad de hablar, y seguiremos con lo mismo. Mire, de dudas legales, siempre las hay ¿Conoce usted algún texto que no tenga dudas jurídicas o legales de un tipo o de otro? ¿Qué duda cabe?, siempre las hay, siempre hay que tomar un camino, el que parece más razonable y más justo. El decreto tenía que ser un decreto que saliera rápida y sorpresivamente, para evitar que se convirtiera en papel mojado, y el decreto lo hicimos así, y no lo mandamos al *Consell Consultiu* porque, consultados los adecuados asesores jurídicos, nos dijeron que no era en absoluto claro que fuera necesario enviarlo. ¿Usted opina u otros han opinado que sí? Es verdad, es materia opinable, naturalmente, esto y tantas otras cosas son materia opinable. Pero los juristas que nos asesoraron y que redactaron el documento, opinaron que eso era así.

Cumplida la finalidad principal, que era la de publicar el decreto lo más sorpresivamente posible, entonces cumplimos también, enviándolo al *Consell Consultiu*, porque la luz que nos arroje el *Consell Consultiu* no es importante para el decreto; lo importante de lo que nos diga el *Consell Consultiu* sobre este decreto, es si el espíritu que rezuma este decreto efectivamente -y nosotros estamos convencidos de que así es, pero queremos oír a ese organismo- nos sirve para trasplantar inmediatamente al proyecto de ley general turística. Y ahí tiene otra razón usted por la que este documento todavía no se ha puesto a discusión. Estamos esperando ese informe del *Consell Consultiu*, que nos parece enormemente interesante.

Usted me plantea algunas otras dudas sobre temas de competencias del *Consell* Insular, etcétera, que yo desde luego, por supuesto, no le acepto...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Sí, acabo ya, Sr. Presidente. En resumen le puedo decir que tres meses y pico después de haber publicado el decreto, no solamente no ha sido impugnado, sino que además el decreto está funcionando, e incluso, le reconozco, por encima de mis propias expectativas; y está funcionando perfectamente, y no hay nadie. Comprenderá usted que con la presión que le he dicho que es lógico que haya en este momento por construir nuevos alojamientos, tendría que haber alguien más que sostuviera las tesis que usted sostiene aquí, las tesis que puedan sostener algunos juristas en contra del decreto.

Muy bien, se me ha acabado el tiempo. Tenía más cosas, y previas, pero se me ha acabado el tiempo. Tendremos ocasión de discutir las en la siguiente intervención. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Vidal, té vostè la paraula.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A la nostra comunitat autònoma, que té el nivell de renda per càpita més alt de tot l'Estat espanyol, tots som conscients de la importància que té el sector turístic dins la nostra economia. La defensa del nostre medi ambient, l'ordenació del nostre territori i evitar la massificació, per anar cap un turisme de més qualitat, són els reptes que tenim en aquests moments.

Actualment és necessària la redacció de la Llei general turística, com ha dit que faria el conseller. Aquesta llei ha de recollir, ordenar i simplificar tota la legislació existent en matèria turística, per tal de facilitar el seu ús, i també ha de fixar el nou model de desenvolupament turístic que volem a les nostres illes. A l'actualitat, en el moment bo econòmic que ens trobam fa que la creació de places hoteleres s'hagi disparat, i que l'any 96 es varen crear 3.657 noves places, i que dins l'any 97 fossin 5.340 les que es varen crear. Aquest decret 9/98, més conegut com el decret de moratòria hotelera, té com a objectiu fonamental evitar l'especulació, com molt bé ha dit el conseller, en matèria d'autoritzacions turístiques metre duri la redacció de la llei general de turisme. No posa fi, evidentment al creixement turístic, però posa de manifest la voluntat d'aquest conseller de reconduir aquesta oferta. Jo pens que ha estat un decret valent i encertat.

El decret ens diu que des de la seva entrada en vigor tan sols es podran crear noves places si s'eliminen places obsoletes; i per fer-ho utilitza una fórmula que ja va quedar recollida al POOT, l'article 20.3, i que consisteix, com també tots coneixem, però que és bo que ho recordem perquè crec que és important, que entre la 1 i 100 places, 2 places noves per cada plaça obsoleta eliminada. Entre les 100 i 200 places, 1,75 places per cada una d'eliminada. Entre 200 i 300 places, 1,5 places per cada una d'eliminada; i de més de 300 places una plaça nova per cadascuna d'obsoleta. Això regeix per a totes les Illes, exceptuant Menorca, que no té, com tots sabem, el POOT aprovat.

El que persegueix aquest decret, com també s'ha dit, és controlar l'oferta d'allotjament turístics existents i evitar-ne el desenvolupament quan no sigui d'una qualitat com la que es vol. De fet els professionals tant del sector d'hoteleria com de restauració tenen molt clar que si avui en dia no es fa una oferta de qualitat, el producte és més difícil de vendre. Per tant, l'acollida que ha tengut aquest decret pens que ha estat bona. Em el seu moment distints grups polítics es varen manifestar a favor i en positiu d'aquest decret. També és cert que va causar sorpresa, ningú tampoc s'ho esperava, però jo crec que va ser una decisió valenta la que es va prendre aquell moment.

També, per altra part ha tengut no fa massa temps a dins la nostra comunitat el fòrum de la Mediterrània, on varen participar 11 països costaners, i es va posar com a exemple l'economia de les nostres illes i el seu model de vida. Va quedar de manifest també que la nostra comunitat no pot suportar per més temps molta pressió urbanística que la que té actualment; i que el que s'ha de perseguir és un entorn d'estabilitat en el qual poder ser líders sense ocupar més espai, i allà on l'objectiu sigui la millora de la qualitat, la diversificació i la inversió. El decret que és objectiu d'aquesta interpel·lació pens que és positiu, però el que vertaderament serà important és l'elaboració de la llei general de turisme, que tindrà gran transcendència en la nostra principal indústria, i que és la clau d'aquest debat. Una llei que, partint de la proposta elaborada pel Govern, pugui ser debatuda dins la nostra societat, i que també aquest parlament es pugui pronunciar tots i cadascun dels grups polítics que tenen representació. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sra. Margalida Thomàs, té la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo crec que és interessant aquest debat, no massa tard en el temps, ja que la interpel·lació va ser presentada a la primera quinzena de febrer, quan el decret havia sortit el 23 de gener; i pens que és prou interessant perquè ha estat un decret que ha mogut realment polèmica, o ha mogut debat a la societat a través dels mitjans de comunicació i del pronunciament que han pogut anar fent els sectors més directament implicats.

Esquerra Unida el va qualificar amb una primera lectura com a pegat foradat, perquè pensam que no arriba allà on hauria d'arribar, des del nostre punt de vista hi hauria d'haver una aturada real, no una limitació, i hauria d'haver anat lligat molt més al contingut de les DOT, però com diu el Sr. González Ortea, les DOT són unes directrius, estan pendents de resolució les distintes al·legacions, i en funció per on anirà l'acceptació o no de les al·legacions, es veurà quin és realment el model que propugna el Govern balear. El Sr. González Ortea ha cantat les excel·lències d'aquest decret, i ha insistit tres o quatre vegades en la paraula "sorpresiu". Almanco a Menorca no va ser tan sorpresiu, quan es varen presentar 13 expedients de sol·licitud de noves places el mateix dia, i d'aquests 13 expedients n'hi havia 7 que el projecte bàsic anava firmat per l'arquitecte dos dies abans del decret, dia 20 de gener. En total suposaven unes 2.000 places més a Menorca, i per tant almanco dins Menorca qualche filtració hi degué haver, qualche coneixement dels promotors hi havia, quan es presentaren aquests 13 expedients el mateix dia i amb aquestes característiques.

El nostre grup parlamentari demanà com a documentació a la Conselleria de Turisme que ens explicàs quines places turístiques s'havien autoritzat des del novembre del 97 fins al mateix dia de la publicació en el BOCAIB del decret. La resposta: 3 expedients, 2 d'hotels i un d'apartaments turístics, dona un resultat de 1.652 places noves. No importa llegir-los, però són dos hotels de Colònia de Sant Jordi, la Dorada, i un edifici d'apartaments turístics la reserva de (...). Entre les 1.652 a Mallorca i les 2.000 a Menorca, no coneixem les dades d'Eivissa, però ens estam acostant realment a les 5.000 de tot l'any 97. No tenim tampoc més dades sobre aquests expedients que ha explicat el Sr. Conseller de canvi de places obsoletes, però almanco el creixement, com ha dit molt bé, l'objectiu del decret no és aturar, és limitar. Per tant, en aquest sentit, el Grup d'Esquerra Unida el considera totalment insuficient, perquè pensam que hi ha diversos aspectes que no corresponen a allò que en aquest moment es necessita per a les nostres illes. És evident que aquesta excepcionalitat de l'alta qualitat que preveu l'article 2 del decret pot ser una manera d'entrar moltes més places. A l'article 3 l'excepcionalitat que li dona a l'illa de Menorca precisament la valorem molt negativament, perquè és just el contrari d'allò que nosaltres demanàrem. Nosaltres pensam que Menorca està declarada reserva de la biosfera, i per tant aquest decret hauria d'haver limitat molt més aquest creixement, i per tant hauria de ser restrictiva l'excepcionalitat, i en canvi allò que fa és obrir el camp a Menorca. Igualment es poden construir amb aquest sistema de canvis i de projectes d'alta qualitat a zones verges, perquè poden canviar obsoletes d'una altra zona, això del territori no queda molt clar per part del decret, si tot ha de ser dins la mateixa illa o no; això no queda molt clar. Per altra banda, no preveu limitar les construccions en sòl rústic en tot allò que nosaltres pensam que hauria de ser precisament un dels objectius, i que va lligat clarament al tema de les Directrius d'Ordenació Territorial en tot allò que realment preocupa del creixement de les urbanitzacions, dels habitatges unifamiliars en sòl rústic, i del decret que ha especificat el Sr. Conseller, que va acompanyat de regulació dels habitatges turístics de vacances a l'àmbit de les Illes Balears.

Per tant, consideram que és prou interessant aquesta interpel·lació. Esperarem a veure les mocions que presenti el Grup Parlamentari Socialista, però coincidim amb el diagnòstic que ha fet el diputat interpel·lant, Sr. Triay, que no és un decret que per a nosaltres sigui afavoridor d'allò que hauria de ser en aquests moments, anar lligat el tema amb les Directrius d'Ordenació Territorial i limitar molt més el creixement turístic, sinó que si de cas allò que veim és que haurem d'esperar la llei general de turisme, però allò que veim és que té massa mancances com per donar-li una valoració positiva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Sansó, té vostè la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Estam a davant una interpel·lació del Grup Socialista per conèixer millor els objectius i les mesures del ja famós Decret 9/98. I dic famós perquè bé l'ha venut el Govern en positiu, i ha quedat plasmat clarament per tots els mitjans de comunicació com podia ser de positiu aquest decret. Amb aquesta mateixa intenció, de conèixer els objectius i les mesures, perquè quan un veu un decret ha de saber què hi ha després d'aquest decret, el Grup Nacionalista-PSM té sol·licitat des del mes de gener un munt de respostes a preguntes formulades davant la Comissió de Turisme, de les quals després de tres mesos encara esperam resposta. Clar, és una qüestió que el conseller surt aquí i ens diu "tard". Tard no, tot d'una feim les preguntes pertinents en aquesta casa, subjectes que ens posin la Comissió, i que realment el conseller ens respongui aquestes 12 preguntes, importantíssimes per a nosaltres, que tenim fetes, com li dic, des de fa tres mesos. Per tant, tard, amb precaució, hem esperat que se'ns contestàs aquestes preguntes, importants per saber realment quines eren i són les intencions del Govern amb aquest decret, i que després de la intervenció del Sr. Conseller continuam sense tenir resposta a tot el que volem saber. Aleshores continuarem esperant aquestes preguntes, que jo crec que cal aclarir urgentment, si no volem errar una vegada més, els efectes i les conseqüències d'aquest decret que, ja dic des del principi, des del PSM podem veure en part positiu per a les Illes Balears, positiu. Però això no equival a no fer-nos les nostres preguntes corresponents, i no equival a no tenir uns certs dubtes sobre el decret.

Com és de suposar, primer vàrem conèixer els decrets Cladera, llavors els POOT, i ara aquest decret per intentar limitar un creixement d'una certa oferta turística que no pugui entrar a dins unes qualitats. Jo diria que en aquests moments es volen ordenar els grans desastres produïts per la política del Govern del PP, i per ventura caient en els mateixos errors de sempre, i pensant sols en l'oferta d'allotjaments turístics. Això per a nosaltres seria un error, un greu error que el Grup Nacionalista-PSM no pot deixar de criticar, una vegada més, i posar de manifest el que sempre hem reclamat: un conjunt de mesures dins una planificació general. Igual que el POOT, el decret sols planteja reduir la planta hotelera, o diguem millor la planta d'allotjaments turístics, sense entrar però en la qüestió de fons i ordenar el que nosaltres sempre hem dit. Se'ns pot dir que hi ha les Directrius (...). Estam amb un Govern que fa les coses d'una manera que a nosaltres no ens pareix bé; i hem de dir que nosaltres consideram des del Grup Nacionalista-PSM que s'ha d'ordenar tot l'espai turístic que per a nosaltres no és només l'oferta d'allotjament, sinó que és tota l'oferta residencial amb tots els seus usos, el seu entorn, etcètera.

Encara que el Grup Nacionalista-PSM es manifesti, i sempre s'hi ha manifestat partidari, d'una limitació de les places turístiques, no ens hem d'enganyar, en aquest decret hi ha certs dubtes, certs dubtes, per tant, són els dubtes que de qualque manera hem plantejat des de fa tres mesos i que avui, de qualque manera, ja que ens brinda l'oportunitat, volem continuar plantejant.

Cal recordar que el POOT ja contemplava la possibilitat de donar de baixa places existents per ser reconvertides en places noves. El decret, entenem, si és un canvi de model del Govern i del Grup del PP, és un canvi mínimament teòric, sota el nostra punt de vista, perquè, a la vegada, hi entra en contradicció perquè, a altres instàncies o a qüestions que no són de la Conselleria de Turisme però que són del propi Govern i del propi Grup del PP, entrem dins processos d'urbanització que el mateix grup permet posar en marxa, juntament amb projecte d'autopista, dessaladores i ara, darrerament, un centre recreatiu turístic de grans dimensions a cada illa. El fet és que llavors se'ns diu que no hi cap més gent, però la política del Govern del PP pareix que no va per aquí.

I amb tot això volem dir que, del decret, -i se m'encén el llumet, la veritat és que passa molt aviat el temps quan estam aquí- en volem remarcar un parell de punts.

A l'article dos, al punt dos, entenem que en mas del PP és molt discutible ja que no hi queden suficientment clars els objectius i criteris d'aquesta discrecionalitat, però així i tot volem dir també que, l'article 3.3, el veim amb preocupació, ja que aquest fet pot donar lloc a eliminar places turístiques, però com he dit ja des del principi, no s'eliminen places obsoletes dins blocs que poden ser perfectament d'apartaments no turístics i, de qualque manera, continuam amb la nostra preocupació.

Ja s'ha remarcat també el fet de Menorca, no ens pareix bé exceptuar-ne Menorca, perquè consideram que, de qualque manera, es pot construir molt més en aquest fet que a Mallorca i que a Eivissa i Formentera.

De qualque manera també volem dir i acabar que la disposició addicional primera ens planteja un dubte, i acab amb aquest: els habitatges turístics de vacances que acreditin preferentment amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest decret que es dedicaven al tràfic turístic, queden exclosos de complir-lo. Supòs que aquest "acreditin preferentment" vol dir legalment també, perquè, si no, entràriem dins una dinàmica que ens planteja molts dubtes. Per tant, jo crec que almanco hi manca qualque explicació, perquè, si no, ens veuríem amb un caramull de propostes que podrien entrar en la nostra preocupació pertinent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Pere Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President, i molt breument, perquè crec que per part del conseller de Turisme ja s'ha explicat quina ha estat la filosofia, o quina va ser la filosofia, i l'objectiu que intentava perseguir el Govern amb aquest decret, que no deixa de ser, com s'ha dit i com diu el propi decret, una mesura transitòria a fi d'evitar que durant l'estudi d'aquesta Llei general de turisme que nosaltres pensam, des del Grup Popular, que sí que s'ha de dur endavant, es pogués produir un allau de peticions d'autoritzacions prèvies que d'alguna manera ens recordassin allò que havia passat ja en anteriors etapes, les quals crec que algun dels diputats que som aquí podríem recordar, com va ser l'any 1987.

Aquest decret, creim nosaltres, efectivament, frena el creixement, i no frena el creixement només en hotels, Sr. Conseller, sinó que crec que el frena en apartaments, en els habitatges vacacionals, fins i tot, perquè nosaltres estam contents que el Govern hagués promulgat un decret per legalitzar els habitatges vacacionals que hi havia fins la data, i que poguessin demostrar, com diu el decret, *fehacientemente*, que fins el dia de la data tenien explotació turística, i entenent que és una explotació turística molt singular i molt convenient per a les nostres illes, crec que és bo que es legalitzi aquella situació, perquè d'alguna manera era una situació tolerada, una situació encoberta, que no passava més que tenir-la sota descontrol i que, d'alguna manera, ni tan sols pagaven els corresponents impostos que havien de pagar a les institucions; per tant, jo crec que sí que aquest decret frena el creixement també dels habitatges vacacionals.

Per altra banda, també frena un creixement que era preocupant, que era el famós "temps compartit" o *time sharing*. tots sabem de l'evolució i el creixement que no tan sols ha tengut a Balears, sinó que tal vegada a Balears no ha estat tan espectacular com a altres comunitats, però tal vegada era un perill que haguéssim tengut un creixement desmesurat d'aquest tipus d'oferta durant aquests anys.

Bé, jo crec, i no m'hi vull estendre massa, perquè havia dit que seria breu, Sr. President, però jo crec que sí que és necessària una llei general de turisme, que aquesta llei reculli, ordeni i simplifiqui tota aquella legislació que en aquests moments abunda, n'hi ha de la pròpia comunitat autònoma, en base a les competències que se li varen dar el seu dia en matèria d'ordenació, i n'hi ha que prové de l'Administració central, i que aquesta nova llei del turisme fixi el nou model i el nou desenvolupament turístic que hi volem tenir.

I per acabar, Sr. Conseller, jo li vull dir que jo crec que sí que és possible que amb un mateix nombre de places turístiques hi hagi un augment de turistes al cap de l'any o, millor dit, un augment de passatgers, perquè això només és intentar la desestacionalització, de la qual tant parlem, intentar allargar la temporada, no vol dir que tots els turistes que vénen a les nostres illes hi hagi de venir tan sols el juliol i l'agost, sinó que hi poden venir el gener, el febrer, el març, fins al desembre, i si aconseguim que en aquests mesos de temporada baixa hi hagi increments espectaculars, com passa a algunes illes, per exemple a Mallorca, Eivissa encara es troba més endarrera, i Menorca també, però si aconseguim que hi hagi aquest creixement en els mesos de temporada baixa, podem aconseguir també que hi hagi un nombre molt més gros de visitants amb el mateix nombre de places. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Em recrimina el conseller de Turisme, en nom del Govern, que aquest debat vagi retardat, aquest debat està plantejat dia 19 de febrer, qui l'ha retardat és el Parlament, que està sotmès a una sèrie d'inèrcies i de cotilles que impedeixen una tramitació ràpida d'interpel·lacions de plena actualitat, i també em diu que ell ha preparat ja una nota abans de començar i que tots els arguments que he dit ja els tenia apuntats, naturalment, Sr. Conseller, si vostè i jo hem participat en un debat sobre aquest tema, a un debat també en la setmana de dia 10 de febrer, i es va publicar a un mitjà de comunicació, per tant, no m'estranya que conegués els arguments que li podia donar, encara que puguin estar perfeccionats, amb el temps que ha passat, resumeix unes coses que realment tenen una contestació ben normal i ben (...). Si vostè i jo hem discutit aquest tema públicament, vostè i jo coneixem els arguments mutus en defensa d'una determinada posició.

Diu que no és una moratòria, i em corregeix, "això, vostè ho diu malament". És que, és clar, jo no tenc tantes aspiracions de parlar amb propietat com el Sr. Conseller, tothom en diu de moratòria hotelera, i jo crec que a qui primerament hauria de corregir vostè és al president de la comunitat autònoma, que també en diu de moratòria hotelera; diu que, en aquest sentit, el decret és una moratòria que ens dóna temps per reflexionar sobre el futur de la Llei d'ordenació del turisme, ho diu a una llarga entrevista a la revista *Ona*, a la qual jo crec que vostè hauria d'enviar qualche tipus de rectificació, perquè això no és una moratòria.

Després, ens ensenya aquí coses de parvulari, com que quan parlem d'hotels, no són hotels, també hi ha els apartaments turístics; naturalment, hi ha els allotjaments controlats per la Conselleria de Turisme o per la legislació i les reglamentacions de turisme, que són una mínima part, o una part petita, de l'oferta turística real que hi ha a les Illes Balears, com poden en evidència totes les xifres.

Ens diu que aquest decret va més enllà del POOT, i això ens dóna peu a poder entrar en una altra qüestió, si aquest decret va més enllà del POOT, del POOT de Menorca, del POOT de Mallorca, perdó, i del POOT d'Eivissa i Formentera, Sr. Conseller, idò, tindran raó aquells que diuen que el POOT ha fracassat i que ha exigit aquest tipus de mesura, i tindran raó també aquells que diuen que s'ha modificat el POOT via decret sense donar peu a tots els requisits de participació que el propi POOT exigeix per a la seva modificació.

Si hi ha, com diu el decret, i vostè hi insisteix, un moviment especulatiu que ens amenaçava amb places sotmeses a autorització turística, cosa que no ens ha explicat, aquesta intuïció, com la materialitzava, haurà d'estar d'acord, Sr. Conseller, que aquestes accions especulatives amb autoritzacions turístiques són perfectament possibles amb el POOT en vigor, amb el POOT vigent, com vostè hi insisteixen de manera reiterada, i hi tenen raó. El POOT en vigor és insuficient, fracassa, i vostès mateixos ho reconeixen en el que escriuen, quan es veuen obligats a prendre mesures, encara que només sigui sobre el limitat sector de les places controlades, de les places hoteleres, de les places extrahoteleres, ciutats de vacances, etc., considerades i registrades com a allotjaments turístics, d'acord amb la legislació.

I diu que això està relacionat amb les Directrius d'Ordenació Territorial, amb què?, amb què hi està relacionat? Ni aquest decret respon a l'estat territorial que l'estat territorial és del dramatisme que jo li he plantejat i que vostè cap paraula, òbviament, aquí hi ha aportat per dir que això no és així, que és la capacitat dels planejaments, la capacitat del sòl classificat.

després, quan li faig referència que el POOT estableix un indicador de sostenibilitat de tres a un, ridiculitza aquest plantejament, no interessa el POOT en aquest moment, el POOT és un debat, tot és un debat quan hi ha contradiccions. Jo el que voldria saber és, per davall o per damunt dels debats, quina és la posició del Govern, perquè, si no, no és possible establir aquest cap tipus de diàleg, si el Govern no es compromet a cap dels documents que llança a l'opinió pública d'una manera reiterada; haurem d'arribar a la conclusió que són meres accions de propaganda i de màrqueting polític.

Vostè ha dit, i si no hi està d'acord, molt bé, digui-ho, que la nova normativa es notará a l'aeroport, vostè ho ha dit, està escrit al *Diario de Mallorca*, supòs que les paraules eren textuais, jo hi era present; que vostè ara diu que no, em sembla ben normal, perquè, efectivament, és una beneïtura total, absoluta, dir que aquest decret tindrà alguna incidència en l'entrada a l'aeroport de passatgers l'any 1998, ni l'any 1999, ni crec que amb aquestes mesures, cap dels anys pròxims, perquè la divergència que existeix, importantíssima, entre aquest creixement de passatgers turistes que vénen a les Illes Balears i la cinquena part menys, una cinquena part, de creixement del que són els allotjaments turístics que controla el Govern, els consells insulars, per transferència del Parlament, d'aquesta gran diferència vostè no ha dit ni paraula.

I aquesta gran diferència és la que, en teoria, motiva aquest decret, perquè és la sensació d'ofegament i de saturació que s'ha produït l'any 1997. Per tant, jo li deman com aquest decret pot posar límits o pot posar solució a aquesta situació de creixement a l'aeroport i, per tant, en la realitat, perquè ningú dorm al mig del carrer, de creixement dels llits cinc vegades més, 5'5 vegades més dels llits que no controla, o del conjunt de llits, en relació amb els que la conselleria controla.

Em parla que jo he fet una menció despectiva del Pla de modernització, no, Sr. Conseller, no en fa cap menció despectiva, vostès són els qui han dit que hi ha, com a mínim, 200 hotels que han de ser tancats i que s'acullen a les deficiències del Pla de modernització, que no establia, amb les seves pròpies paraules, cap data de finalització i que, a més, les pròrrogues eren continuades, i això s'ha d'acabar amb aquest decret; vostè mateix ho ha dit, per tant, jo m'agaf a les seves paraules.

El dictamen del Consell consultiu no li importa, no li importa si aquest decret és legal, o no, si aquest decret conculca, o no, llei s d'aquest parlament, sigui la de modernització, sigui la de transferència de l'ordenació turística als consells de Menorca i d'Eivissa i Formentera, això no li importa, al Govern, tant li és, això és *pecata minuta* davant la importància de les seves accions. Jo crec que és molt important el compliment de la legalitat, i és molt important encara que no hi hagi recursos, perquè la funció dels promotors no és litigar amb l'Administració, la se va funció és fer negoci, la seva funció és invertir o explotar negocis turístics, en aquest cas, i per tant, i més si els diuen "no us preocupeu, que ho arreglarem, això", i a més són unes normes transitòries, sembla perfectament raonable que no hi hagi litigis, però això no és garantia de legalitat, la garantia de legalitat l'hauria donat el Consell consultiu abans de la publicació del decret, perquè, entre altres coses, el Consell consultiu no és la (...).

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Triay, per favor.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President.

Que el Consell d'Eivissa i el Consell de Menorca han consentit aquest decret i que l'han consentit perquè vostès els hi han introduït un estat d'excepció, perquè vostès els han imposat informes vinculants sobre decisions en què tenien plena capacitat de decidir, per llei? Efectivament, això és així, i jo crec que aquests consells han permès i han deixat passar el període de recurs per plantejar al Govern la defensa dels seus ciutadans i de les seves competències i de la llei d'aquest parlament.

I per últim, per acabar, Sr. Conseller, jo tenc objeccions a aquest decret, però les objeccions són que plantegin aquest decret des d'un punt de vista publicitari i des d'un punt de vista propagandístic i des d'un punt de vista de màrqueting polític com la solució a uns problemes que tots sabem que existeixen però que aquest decret de cap manera pot solucionar, és aquí on trob la trampa en tota l'actuació del Govern, no en els efectes que puguï tenir, positius, crec jo, una aturada transitòria, de la qual ja veurem la Llei de turisme què diu, perquè tanmateix és aquí on hi haurà les decisions definitives i, a més, aquest decret té fixat el seu termini dia 31 de desembre de 1999.

Jo crec que és necessari, Sr. Conseller i membres del Govern, regular en la seva totalitat les accions sobre el territori, tant si són hotels o altres allotjaments turístics regulats i sotmesos a la legislació turística com tots els altres, que són molt més importants.

Com li deia, a Mallorca, segons em diuen, jo no les he anades a comptar, li ho puc assegurar, de 200 grues que hi ha en aquest moment a les zones turístiques, 15 són per fer allò que jo he dit hotels i, lògicament, em referesc a hotels, a instal·lacions d'allotjament que tenen autorització prèvia de la Conselleria de Turisme.

Per altra part, li diré que és ben necessari també, per crear una igualtat d'oportunitats i una igualtat de condicions, rompre les bosses de frau fiscal que es produeixen en tota aquella oferta il·legal tan quantiosa, tan important, de la qual el Govern ja ha deixat de parlar i que ha arribat a reconèixer que no té cap possibilitat ni cap voluntat d'atacar els pròxims anys, i que és aquí on es troba realment el perillós i dolent i negatiu creixement al qual, en teoria, en teoria només, aquest decret, a la propaganda, tracta de posar límits. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta interpel·lació, té la paraula el conseller de Turisme, el Sr. González i Ortea.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Triay, efectivamente usted y yo ya lo habíamos discutido en un debate a un medio de comunicación, pero hace tiempo, por eso, claro, pude preparar los argumentos, lo que pasa es que usted no ha variado ninguno, usted sigue con os mismos argumentos, usted sigue diciendo que esto es una actuación parcial, que las actuaciones tendrían que ser de otro tipo, no nos explica de cuál, pero, por lo visto, de otro tipo, y que esto no soluciona nada. La solución mágica no sé quién la tiene. pero usted está con lo mismo, y está con la especulación, y han pasado tres meses y yo le digo: "oiga, hay cuatro expedientes en este momento en marcha y ninguno de ellos, especulativo", ¿dónde está la pretendida especulación que iba a haber?, pero usted mantiene el argumento; eso es lo que, en definitiva, me sorprende, que pasados tres meses y pico usted salga aquí y cuente lo mismo de hace tres meses, las terribles predicciones de la inutilidad de este decreto.

No sé si ha habido inutilidad o no, pero insisto, desde luego, se ha frenado el número de autorizaciones previas, se ha frenado completamente la petición de autorizaciones previas, el aumento de plazas de cualquier tipo, se están regulando las viviendas vacacionales, que usted ha olvidado sistemáticamente. algún otro portavoz más honesto, más honesto en este sentido que usted, ha reconocido la ventaja de que simultáneamente se hiciera esto de las viviendas vacacionales y que se recogiera. Y todo esto, para usted, por lo visto, no existe, usted está todavía reponiéndose del susto del 24 de enero de este año, todavía está en lo mismo, no ha avanzado un paso, y eso es lo que yo le hecho en cara.

El POOT fracasa, otro de los argumentos recurrentes, insiste también desde el primer día, "el POOT, esto es la constancia y el reconocimiento del fracaso, el POOT", hasta tal punto que, claro, como mucha gente no sabe lo que es el POOT, porque no se lo ha leído entero, y es bastante lógico, porque es una pieza compleja, pues hay mucha gente que cree que, efectivamente, el decreto poco menos que deroga el POOT y que el POOT no sirve para nada, esto lo han venido a consultarnoslo, a la vista de algunas manifestaciones de ese jaez que ha hecho usted y alguno de los suyos; eso no se aguanta.

El POOT, una y otra vez hay que insistir, está vivo y coleando y da unos frutos sensacionales, sensacionales; en este momento, en Mallorca, en Ibiza y en Formentera no se puede hacer nada más que un establecimiento de cuatro o cinco estrellas, además, no se puede hacer más que de un volumen máximo determinado de 30.000 metros cúbicos, no puede tener más que una determinada longitud, si está de cara al mar, de tal manera que no provoque una barrera visual, tiene que tener unas determinadas dimensiones de piscinas, de aparcamientos, de tal y de cual; está afectando el POOT también, como usted sabe muy bien, no sólo a establecimientos turísticos, sino también a establecimientos no turísticos, está actuando sobre las urbanizaciones no turísticas en las zonas de costa, en las zonas comprendidas en los POOT.

Todo eso es una realidad que está funcionando así y que viene funcionando así y que incluso se ha traducido en alguna medida ya, precisamente por la duración del POOT y porque el POOT se apoyaba en gran parte en estas medidas, en las ya contenidas, en la Ley del 89, hay algunas zonas manifiestas que no hay más que verlas, son zonas que yo creo que no tienen rival en el Mediterráneo, voy a citarle una, aunque no me gusta citar zonas, parece que citar una puede ir en contra de otra, pero, la más moderna probablemente, la zona costera de Muro, es una zona singular en todo el Mediterráneo, la calidad de los edificios, de los establecimientos de alojamiento turístico que hay ahí, insisto, creo que no tiene parangón con otras, muy pocas pueden decir que es un producto *poot* puro y simple, y ahí está, es una realidad.

¿Como se puede decir que el POOT ha fracasado?

Otra cosa es, y por eso he insistido aquí en los mercados, he insistido aquí en la situación de las expectativas turísticas, de lo que se demanda en este momento, de la enorme demanda que hay de Mallorca, de Ibiza y de Menorca, y de Formentera, la demanda creciente y de mercados incluso nacientes que hace que la expectativa provocase la necesidad de ir más lejos aun, y sobre todo, y temporalmente, para discutir hasta dónde más lejos hay que ir está lo que se hace en este decreto de medidas transitorias.

Acciones de propaganda, en eso ha insistido usted una y otra vez, algún que otro portavoz se ha referido al tema. Efectivamente, le voy a decir una cosa, en eso acierta usted, es una propaganda magnífica, la del decreto, magnífica, pero la propaganda no ha sido aquí, la propaganda no ha sido aquí, no es una propaganda de un partido aquí, no es eso, Sr. Triay, la propaganda ha sido magnífica en todos los mercados emisores de turismo, pero magnífica, no se da idea. Hemos tenido infinidad de felicitaciones de nuestros competidores porque han dicho "habéis hecho la mejor publicidad del producto Baleares, la mejor publicidad que se haya hecho este año de cualquier producto de zona turística o vacacional sin costaros un duro"; efectivamente, en ese sentido ha sido un auge de propaganda, y no la buscábamos, desde luego, sinceramente, no la buscábamos, fue una sorpresa, una grata, gratísima sorpresa, pero que yo creo que da y dará muy buenos resultados precisamente en la imagen de calidad y de mejora en la calidad y de atención al medio ambiente que estamos tratando de promocionar una y otra vez en relación con las Baleares.

El crecimiento en la diferencia de pasajeros en el aeropuerto. ¿Cómo voy a decirle yo que un decreto que se refiere a autorizaciones previas..., porque, mire, algún que otro portavoz ha entrado en el tema, ha hablado algo de que yo decía que el decreto ha sido sorpresivo y, sin embargo, ha habido no sé cuántas autorizaciones previas.

Vamos a ver, porque yo creo que hay un poco de confusión. Me da el número de autorizaciones en Mallorca desde noviembre, eso es lo que demuestra la (...) del decreto, las autorizaciones anteriores al decreto tienen, además, dos aspectos, uno es la autorización previa, que es lo que se pide mediante un anteproyecto que se presenta y que da derecho después por un tiempo bastante largo a desarrollar un determinado proyecto de alojamiento. Después, y una vez construido y acabado el proyecto de alojamiento, se da lo que se llama la autorización definitiva. Claro, el crecimiento último de autorizaciones previas, de demanda de autorizaciones previas, es una de las cosas que provoca precisamente la necesidad de este decreto, y cuando se dice y se lee que en noviembre ha habido no sé cuántas, o en octubre o en noviembre, claro, y por eso precisamente en octubre o en noviembre empezamos, o en diciembre, a plantearnos la necesidad de no someter la Ley general turística a discusión general antes de salvaguardar de alguna manera la seguridad de que no íbamos a tener una avalancha de unas autorizaciones previas que sabíamos que estaban creciendo y que había un conocimiento general, vía colegios de arquitectos, vía despachos, etc., en que se sabía que había una ebullición, un crecimiento previsible del número de autorizaciones previas importante; eso es lo que hace necesario e imprescindible el decreto, y hace necesario e imprescindible sacar el decreto enseguida, sin dilaciones. Otra cosa es también que diga usted, traduzca mis palabras, que no nos interesa el dictamen del Consell consultiu; hombre, yo creo que retorcer mis palabras hasta hacerme decir esto, sinceramente, me parece también poco honesto, retóricamente hablando, por supuesto, pero muy poco honesto; yo no dije en absoluto eso, en absoluto, dije que el decreto de medidas transitorias, a juicio de los juristas que colaboraban con nosotros, incluso de quienes lo redactaban en la conselleria, no era necesario y que, por consiguiente, podía aprobarse, por no ser el desarrollo de una ley y por ser un decreto de medidas transitorias, de medidas transitorias; eso lo hacía innecesario aparentemente, y a pesar de algunos juristas, era innecesario que fuera al Consell consultiu. No obstante, tanto nos interesa la opinión del Consell consultiu, y no sólo sobre el decreto sino, como he dicho y vuelvo a repetir, sobre el fondo de la cuestión, que es poner la traba de que para hacer nuevas plazas sea necesario destruir otras. Tanto nos interesa el dictamen del Consell consultiu sobre ese tema que, a pesar de que nuestros juristas no nos exigían o no estaban convencidos de la necesidad de ir al Consell consultiu, a toro pasado, *a posteriori*, lo hemos mandado, y esperamos, muy interesados, cuál es la opinión del Consell consultiu. Ésas creo que fueron mis palabras, creo que quedaron bien claras pero usted las ha retorcido hasta el infinito.

Lo de los consells insulares, efectivamente, yo no me refería a que los consells insulares no nos impugnaran, y dije que no nos había impugnado nadie, ni los consells insulares, ni los partidos de oposición de los consells insulares de Menorca y de Ibiza, que tampoco, porque el Partido Socialista de Menorca o de Ibiza tampoco impugnó nada, ni pretendió hacerlo, ni pretendió que los consells insulares impugnaran, pero usted parece indicar que la dejadez de los consells insulares...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Acabo, Sr. Presidente.

Parece incidir usted en la dejadez de los consells insulares, yo no creo que la haya porque no creo, en absoluto, que conculquemos ninguno de los derechos reconocidos por la Ley de transferencias a los consells insulares, en absoluto lo creo, pero si usted, su grupo, lo cree, no sé por qué no lo manifestaron en tiempo y forma, y lo manifiestan ustedes, o lo manifiesta usted ahora.

En definitiva, Sr. Triay, y acabo, el decreto no soluciona el problema, éste es el gran argumento desde el día 24, el decreto no soluciona el problema el problema es otro, el Gobierno no sabe de qué va. Mire usted, el decreto soluciona, ya lo creo, una buena parte del problema, no todo, no todos los problemas de ocupación del territorio, ni de gasto o consumo de nuestros recursos, ni de problemas medioambientales va a solucionar un decreto de la Conselleria de Turismo, eso es evidente y en ningún momento ni este conseller ni, desde luego, creo que el resto del Gobierno tuvieran semejante objetivo, pero el decreto soluciona una parte sustancial e importante de lo que se refiere a una presión existente, creciente y previsiblemente supercreciente de alojamiento turístico y de demanda de alojamiento turístico y de lo que eso significa, en demanda de servicios, de infraestructuras, de recursos, etc., eso sí que lo soluciona el decreto, lo ha solucionado, y muy bien, y nos ha puesto, creo que definitivamente, en el camino de conseguir cambiar la imagen de cantidad por la imagen de calidad. Lo tenemos, y este decreto ha ayudado mucho, incluso desde el punto de vista, y acabo con lo que usted acabó, de la propaganda, pero de la propaganda de las Islas Baleares por todos los países emisores de turismo.

Así que, si hemos conseguido todo eso, bienvenido sea. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 4049/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a estudi i foment de mesures de repartiment i reordenació dels temps de treball per afavorir una millor ocupació.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència a la Proposició no de llei número 4049, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a estudi i foment de mesures de repartiment i reordenació del temps de treball per afavorir una millor ocupació. Sra. Margalida Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Realment, a aquestes hores del matí és una mica de lamentar que sigui el moment de discutir aquesta proposició no de llei perquè, evidentment l'interès del debat ha davallat pel cansament lògic.

Aquesta proposició no de llei va ser presentada el 26 de juny del 1997, l'exposició de motius, pensam que és prou explícita i, per tant, només vull situar que és una proposició no de llei que avui en dia està el debat molt més al carrer que no en aquell moment. Ha passat una cimera de Luxemburg de la Unió Europea on s'han recomanat plans d'ocupació en els estats membres, s'ha de celebrar una propera cimera a Cardif i l'Estat espanyol ha de presentar el seu pla d'ocupació. Fa poc que vàrem debatre aquí, a través d'una interpel·lació i una moció del Grup Socialista, les polítiques del Govern balear. França i Itàlia debaten als seus parlaments projectes de llei sobre la reducció de jornada de les trenta-cinc hores, amb terminis fixos, amb condicions inicials sobre el tipus d'empreses que afectarien a un primer moment, en una paraula, França i Itàlia viuen aquest debat amb l'oposició radical, com era d'esperar, de les seves respectives dretes i dels seus representants de la patronal.

A l'Estat espanyol també es viu el debat, és al carrer, el congrés general de la Unió General de Treballadors va concloure amb la reivindicació de les trenta-cinc hores, l'altra central sindical, Comissions Obreres, també ho reivindica, i, sobretot, és un tema que totes les forces polítiques han d'estudiar i han de plantejar la seva opinió. Esquerra Unida, evidentment, és partidària d'aquesta reducció del temps del treball i, per tant, no vull repetir part dels arguments que es donaven a l'esmena a la moció del Grup Socialista del propassat març.

Però, per què plantejam la reducció del temps del treball? La productivitat del treball s'ha multiplicat per trenta en els darrers cent cinquanta anys, els canvis productius són rapidíssims mentre l'organització social del treball resta estancada. Entre 1880 i 1970 a Europa es va passar de treballar 3.200 hores anuals durant el segle passat, a menys de 1.700 en aquest segle. Les dades econòmiques de l'Estat espanyol mostren que del 1975 al 1996, el producte interior brut s'ha multiplicat per 2'3, mentre l'ocupació s'ha reduït en 268.000 m llocs de feina. Això significa senzillament que si l'any 1975 cent treballadors produïen ics, ara per a aquest mateix producte ics només són necessaris 61 treballadors.

A les Illes Balears, la taxa d'activitat és superior a la de la resta de l'Estat, els treballadors, sobretot entre els treballadors i les treballadores de majors de setze anys. La contractació de les Illes Balears, en l'actualitat, té un 92% d'eventualitat, ocupam el desè lloc en el conjunt de l'Estat amb temporalitat dels nostres contractes per davant d'Andalusia i Extremadura. Dels 260 mil contractes laborals, el 70% és igual o inferior a sis mesos, i 186 mil són inferiors a dotze mesos.

Aquestes dades estadístiques, sempre ens passa el mateix, es poden llegir en positiu o en negatiu; n'hi ha que diuen, alt percentatge d'alta a la Seguretat Social, per tant vol dir menys atur i una taxa d'atur semblant a l'europea; però els contractes, les altres a la Seguretat Social signifiquen contractació fixa?, no. I així hem de recordar les característiques del nostre mercat laboral: precari, excessivament eventual, amb salaris baixos, excessiva flexibilitat a la contractació. I la primera conseqüència també l'hem debatuda en aquest parlament, la realitat de les pensions de les Illes Balears és que són un 0'25 més baixes que les de la resta de l'Estat, i els joves i no tan joves d'avui, no sabem quines pensions podran cobrar amb aquest tipus de contractació. Hi ha un altre resultat, les borses d'exclusió social i pobresa augmenten, i basta recordar la presentació recentment de l'estudi de Foessa, realitzat per Càritas a les Illes Balears, que ja parla de 39.000 famílies que viuen sota el llindar de la pobresa.

Per tant, sempre que es planteja un debat sobre ocupació, es repeteixen les dades econòmiques i des d'Esquerra Unida, una vegada més, volem repetir que no ens resignam que sigui inevitable l'atur del 21% a l'Estat espanyol ni de l'11% a les Illes Balears, no ens resignam que l'atur arribi al 40% dels joves i al 30% de les dones, no ens resignam que les borses de pobresa, segons l'informe Foessa, cada vegada afectin més joves i dones. I, per tant, proposam mesures de repartiment de treball com a possible solució.

L'Estat espanyol ha presentat un pla d'ocupació basat essencialment en la formació. Esquerra Unida Federal, a nivell estatal, ha rebutjat aquest pla i ha presentat un pla alternatiu que es basa sobretot en les recomanacions europees de creació de nous jaciments d'ocupació i amb propostes alternatives sobre la desregularització del mercat laboral que ha vingut motivat per les reformes de l'any 94 i de l'any 97. I, per què ens basam en aquests tipus d'alternatives?, perquè tenim una constatació, altres mesures com baixar el tipus d'interès, com incrementar el creixement econòmic, com l'estímul de consum intern, com les famoses reformes laborals, per fer-lo tant flexible, han fracassat en la seva lluita contra l'atur, només poden presentar un balanç de més contractes i més altes a la seguretat Social, però aquests, més eventuais, més pocs mesos, més a temps parcial, i amb unes xifres d'atur que no baixen.

Per tant, la nostra proposició no de llei no pot incloure totes les mesures que ens haguessin agradat, però allò que proposàvem el mes de juny del 97 i que pensam que continua sent vigent és, en primer apartat, reducció d'hores extraordinàries, perquè sense aquesta no hi ha reducció de jornada, i aquest primer, de reduir hores extraordinàries, ho plantejam com un exemple que ha de donar el Govern balear entre el personal funcionari i laboral adequant, per tant, les plantilles a aquest compliment. També volem recordar l'apartat tres que parla de reduir hores extraordinàries a totes les administracions públiques, per tant s'insta totes les administracions i les empreses públiques. Volem recordar i volem que recordin els senyors diputats i les senyores diputades, que hi va haver un inici de vaga, una amenaça de vaga del tren de Mallorca per l'excessiu nombre d'hores extraordinàries que feien els seus treballadors; volem recordar els conflictes a l'Empresa Municipal de Transports; volem recordar allò que deien els representants dels sindicats a la comissió de sinistralitat de carreteres sobre el nombre excessiu d'hores extraordinàries que afecten els conductors; i així volem recordar tota la problemàtica de les hores extraordinàries.

Els treballadors i les treballadores de les nostres illes són conscients que són més productius que els de la resta de l'Estat, tenen menys protecció social i tendran menys jubilació; però també són conscients que els nostres empresaris obtenen uns alts guanys i les grans empreses demostren l'interès de la inversió dels seus excedents empresarials, dels seus beneficis a altres llocs, com les grans cadenes hoteleres o la indústria de la sabata que han acompanyat el nostre president o millor dit, al revés, als viatges a Amèrica per invertir allà.

Per tant, nosaltres proposam que les administracions públiques donin exemple i eliminin les hores extraordinàries de manera progressiva, igualment demanam que el Parlament insti el Govern a desenvolupar iniciatives que afavoreixin aquest nou jaciment d'ocupació en la línia de les recomanacions europees; també demanam la consolidació de l'ocupació a totes les administracions públiques convertint tota aquella ocupació temporal en fixa, en la mesura que els llocs de feina atenguin necessitats de caràcter permanent i no conjuntural, i les dures darreres propostes de la proposició no de llei van dirigides al Govern de l'Estat per a l'eliminació de pla pluriocupació oi fer efectiu el contracte de relleu a totes les administracions públiques, i la darrera, la d'anar cap a la progressiva reducció de la jornada laboral en el camí de les trenta-cinc hores.

Si aquesta proposició no de llei hagués entrat la setmana passada i s'hagués discutit al cap d'una setmana, hi haguéssim inclòs, evidentment, que fos una reducció de jornada per llei, perquè pensam que no pot anar per negociació col·lectiva, que dins aquesta llei, com la italiana o la francesa, hi han d'incloure els terminis, les característiques i com s'ha de negociar sector per sector, i, per tant, també hi haguéssim inclòs les mesures complementàries a la reducció de jornada com la jubilació als 60 anys, la cinquena setmana de vacances, l'eliminació d'hores extres, etc., etc.

Per tant, aquí s'acaba la presentació de la proposició no de llei, només recordar que per part del Grup Parlamentari Popular, la setmana passada ja en comissió d'aquest parlament va rebutjar una altra proposició no de llei on es proposaven mesures concretes d'immersió de l'economia submergida, una altra dels grans defectes de què ens acusa la Unió Europea de la nostra economia, i evidentment no ens esperam que hi hagi un gran suport a aquesta proposició no de llei per part del Grup Parlamentari Popular, perquè no coincideix, evidentment, amb la seva política econòmica. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Thomàs. Estam davant una proposició no de llei del seu grup que reclama l'atenció d'aquest parlament sobre els problemes de l'ocupació avui. No es desanimi, i encara que no li votin a favor, pensí que el tema és un tema actual i un tema que possiblement farà parlar molt i n'hauem de continuar parlant en aquest parlament.

Tema important que per altra part ens hauria de preocupar a tots, ja que la feina és un dels eixos vitals sobre els quals gira la vida de la persona adulta, sens dubte, començar a treballar, millor dit, tenir un treball, és un salt qualitatiu i quantitatiu molt important. Treballar, tenir un treball, com dic, representa un mitja de desenvolupament i realització personal.

Les Illes Balears gaudeixen del major nivell de renda de l'Estat, superant, fins i tot, la mitjana de la Unió Europea, però també tenim, i així ho exposa a l'exposició de motius, les taxes més altes d'estacionalitat laboral i d'eventualitat, cosa que influeix molt sobre l'ocupació. Les Illes Balears són també una de les darreres comunitats en protecció social posant en evidència la nostra estructura econòmica. El tema de l'ocupació, com dic, és un tema actual que preocupa molt el nostre grup. El manteniment dels llocs de treball, la creació d'una ocupació estable i la lluita contra l'estacionalitat són alguns dels reptes amb què s'enfronta la nostra societat. Cada dia podem escoltar o llegir notícies sobre estadístiques d'atur que afecten directament i indirectament tota la població; sobre tipus de contractació també en parlam que duen a un treball precari a un temps parcials i afecten clarament la població en general i sobretot els joves que viuen amb la dificultat d'aconseguir una feina i amb unes perspectives poc adequades per afrontar el futur.

D'altra banda, la consciència de viure en una societat en la qual és difícil trobar feina condiciona l'opció vocacional. A les Illes Balears hi continua havent una mitjana de 30.000 aturats que no es beneficien gaire de l'excel·lent bona salut de l'economia balear i dels èxits empresarial que no es cansen de mostrar-nos o de recordar-nos des del Govern.

Els sindicats denuncien que més del 10% dels aturats es troben a les portes de la marginació, per això, des del Grup Nacionalista-PSM estam preocupats i defensam l'estabilitat laboral i la plena ocupació com a drets fonamentals, de justícia social amb la voluntat de corregir els desequilibris econòmics i les necessitats socials.

Als partits polítics representats en aquesta cambra se'ns encomana capacitat legislativa en benefici de la nostra societat, i és a nosaltres que ens correspon trobar solucions per afavorir una millor ocupació. Nosaltres creim que cal encetar una política més específica de cara a la creació de llocs de treball, potenciant un model econòmic més equilibrat i molt més just. Per això, i perquè creim que el plantejament d'aquesta proposició no de llei d'Esquerra Unida va per aquest camí, no dubti que li donarem tot el nostre suport, obrint un debat que ja li he dit al principi, creim que no s'acaba avui, ja que s'haurà de continuar parlant de la reducció de la jornada laboral, així ja ho han fet diferents governs, com vostè ha dit, de França i d'Itàlia, i així possiblement aquest debat el continuarem en aquestes illes, a l'Estat espanyol, i jo diria a tota la Unió Europea, perquè és un debat clar que està al dia i és un debat que si avui diuen que no, un dia o l'altre, els plantejaments hauran de ser un sí, com ho va ser al seu moment la jornada de les vuit hores o tantes altres coses que han anat reivindicant o hem anat reivindicant des de l'esquerra i que al final, de qualque manera, s'ha vist que hi anam.

Cal fer un esforç també, i de qualque manera la proposició no de llei també ho planteja, per una conscienciació dels treballadors en la necessitat d'eliminar les hores extraordinàries no justificades, i això s'ha de fer a totes les administracions i a totes les empreses. Creim que la situació legal afavoreix la situació excessiva d'aquestes hores, també creim que s'ha d'invertir aquesta situació i hem d'aconseguir que solament es facin les hores extraordinàries exigides per causa justificada, però totes les altres s'haurien d'anar eliminant i substituint per altres modalitats, que sens dubte trobarem, de contractació.

En definitiva, jo crec que aquesta proposició no de llei enceta un debat obert i que segurament haurem de continuar discutint, però ja li dic, molt important i necessari per a la nostra societat i per a l'ocupació. Per tot això, tindrà el nostre suport. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Carme Garcia i Querol té la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Són unes hores en què tothom està molt motivat per parlar de treball, Sra. Thomàs. Aquesta proposició no de llei ha quedat desfasada en el temps pel moment en què es va registrar, suposo, i el moment en què s'ha arribat a debatre en aquest parlament. Efectivament, el debat social va en aquests moments molt més per davant, és molt més ferm, molt més decidit. I també el debat polític, és a dir, també el debat que duem endavant els grups polítics, no?

Si l'atur actual no és estructural, hi estem molt a la vora, sobretot a la nostra comunitat autònoma on constantment ens diuen que tenim una taxa d'atur molt baixa; si no és estructural, hi serem molt a la vora, per tant una forma de sortir d'aquest atur al voltant del 10% és repartir la feina. I d'això, els països d'Europa ens han passat pel davant a l'hora de plantejar i a l'hora de tenir la valentia de parlar-ne, però és evident que perquè tots puguem treballar haurem de treballar tots un poc menys.

I, efectivament, tal com deia el representant del PSM, també haurem de conscienciar, a més de la patronal, els mateixos treballadors que el procés que s'obre avui, que s'obre aquests dies amb aquest debat, és un procés que cada treballador haurà de treballar manco a la setmana, haurà de tenir més vacances i haurà de fer, inevitablement, menys hores extres. Per tant, per endavant, li diem que el Grup Socialista donarà suport a tots els punts d'aquesta moció que, com li he dit, trobem que són fàcilment acceptables.

En primer lloc, perquè, efectivament, l'Administració pública, a la qual es refereixen els punts 1 i 3, quan es parla del Parlament, del Govern balear, de les administracions públiques, dels consells insulars, dels ajuntaments i de les empreses públiques, els punts 1 i 3 que parlen que des dels ens públics es faci exemple d'aquesta política i, per tant, no es propiciïn les hores extres, com a mínim, que es redueixin aquestes hores extres, que s'encamini aquesta ocupació cap a nova ocupació, cap a nous llocs de feina, i també diria, cap a les trenta-cinc hores als convenis laborals que alguns, en el cas d'algunes administracions, pel que fa al personal d'administració, fins i tot, ja ho tenen en conveni laboral.

Pel que fa al segon punt, que també tindrà el nostre suport, per desenvolupar iniciatives que afavoreixin la creació de nous jaciments d'ocupació, no li podríem votar en contra, perquè també va ser una proposta nostra, com a resolució de la interpel·lació que el Grup Socialista va presentar al conseller de Treball, dient que aquesta comunitat autònoma no té iniciatives en jaciments d'ocupació, que aquestes experiències s'han dut endavant a França, però que s'han dut endavant també al País Basc, a Extremadura, a altres comunitats autònomes que han tingut un èxit palpable, perquè la gent que passa per aquestes experiències té feina i, a més, té una feina estable. Per tant, si tenim aquestes experiències que ja s'han posat en marxa a altres comunitats i nosaltres tenim greus problemes en el mercat de treball provinents de totes les circumstàncies que

ha descrit la Sra. Thomàs avui i que jo també vaig descriure el dia que vaig interpel·lar el Govern i el dia que vaig presentar la moció sobre treball, si tenim greus deficiències en el nostre mercat de treball, si tenim greus problemes en el nostre mercat de treball, per què desaprofitam l'oportunitat de dedicar doblers públics a propiciar noves ocupacions en les quals Balears tendria moltes sortides, propiciar noves ocupacions, treballs que no existeixen, treballs que ara no existeixen, perquè la gent tenguí altres oportunitats, perquè els treballadors puguin trobar feines allà on en aquests moments no hi ha demanda de treballadors, no hi ha demanda d'ocupació en aquests sectors.

El punt 4 diu que les administracions han de consolidar l'ocupació temporal i convertir-la, anar-la convertint en fixa. Bé, nosaltres som escèptics, perquè creim que en alguns casos, des de l'Administració, s'està molt fermat pels sistemes de contractació i pels sistemes d'accedir als llocs fixos dins l'Administració pública, tant siguin funcionaris com laborals. No tenim cap crítica al respecte, ens sembla que és la forma adequada, entrar a formar part del personal de les administracions públiques, en qualsevol forma, tot allò que sigui treball temporal, tot allò que sigui treball interí, tot allò que sigui treball de substitució s'hauria d'anar convertint, per part de les administracions, tal com diu la Sra. Thomàs, per donar exemple enfront del mercat, efectivament, en llocs de feina fixos.

Pel que fa al punt 6, de les trenta-cinc hores setmanals. Efectivament és molt suau pel que fins i tot al Parlament de Madrid es discuteix. El Grup Socialista pensa que hem d'anar a les trenta-cinc hores, hi hem d'anar; hem d'anar a una setmana més de vacances, com deia la Sra. Thomàs, hem d'anar a reduccions globals de la jornada de treball, i hi hem d'anar perquè més gent tenguí feina, però aquest debat no pot anar per sobre del debat de la productivitat, perquè, si no, el que podria passar és que efectivament es reduïssin les hores i no hi hagués més llocs de feina, és a dir, perquè hi hagi més llocs de feina, el nombre d'hores, la jornada laboral, les vacances han d'anar lligades a cada sector amb la productivitat d'aquest sector i com aquesta evoluciona.

Per tant, pensam que el Govern hauria de començar per incentivar fiscalment el que les empreses, el que els empresaris tenguin interès per reduir les jornades als seus treballadors, i reforçar des del Govern una negociació col·lectiva que en aquests moments no es produeix amb la fermesa amb què hauria de produir-se, per tant si no es produeix en negociació col·lectiva, si no arribem en negociació col·lectiva, el Grup Socialista pensa, el Partit Socialistaensem que haurem d'acabar legislant, obligant que, efectivament, les jornades es redueixin. I efectivament aquests debats sempre, fins i tot quan abans es parlava de les vuit hores, i abans de les vuit hores, quan es parlava d'un mes de vacances, i tot el que ha significat reducció del temps de feina, sempre han tengut una oposició de la societat en general, no només de la patronal, sinó dels mateixos beneficiats per aquest tema. I s'ha tengut perquè sembla que després d'això s'ha d'enfonsar el món, però no passa res, la gent passa de treballar 10 hores a vuit i no passa res, es continua produint i es produeix més, fins i tot; i, per tant, nosaltres hem d'enfrontar aquest debat, hem d'agafar el *toro por los cuernos* i l'hem de tirar per envant. Com he dit, perquè tothom tenguí més feina, perquè hi hagi més gent que tinguí feina, però també per als que en tenim, de feina, que treballem un poc menys i amb més qualitat de vida. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. estam davant una proposició no de llei del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida que fa referència a la reordenació del temps de treball, com a possible mesura que afavoreixi una millor ocupació partint d'un millor repartiment o reordenació d'aquest temps de treball. Són sis propostes diferents a les quals he d'anunciar el nostre vot negatiu, a unes perquè es duen ja a terme per part del Govern i, en conseqüència, no entenem la necessitat d'haver-li de reclamar una vegada més, si entenem que ja ho fa, i a d'altres perquè no les compartim com intentaré explicar-los a continuació.

La primer ai la tercera jo crec que són pràcticament similars i les podríem agrupar, són les que fan referència a l'eliminació d'hores extraordinàries entre el personal funcionari i laboral de la Comunitat Autònoma. és evident, no ho podem negar, que existeixen hores extraordinàries en el personal funcionari d'aquesta comunitat autònoma, però són unes hores extraordinàries que obeeixen a qüestions i a feines puntuals, molt concretes que en cap cas no requereixen la creació d'una nova plaça estructural, entenem que efectivament s'han d'intentar reduir, però eliminar-les en la seva integritat, com vostè planteja aquí, a aquesta proposició no de llei, entenem que no és l'adequat ni el correcte, perquè són un instrument que al nostre mode de veure té una utilitat, una eficàcia que serveix, insisteix, per a coses molt puntuals. Si tot això es pogués replegar i juntar-ho amb noves places estructurals, que crec que és impossible poder-ho fer, perquè unes obeeixen a unes funcions, i d'altres a altres i no es poden reunir totes a una mateixa plaça o a unes mateixes places, naturalment també segurament després, a continuació, ens criticarien més endavant el creixement del capítol 1 del pressupost, el creixement de les despeses de personal. Però tot això ho tendríem assumit, en tot cas, si veiéssim la bondat d'aquesta proposta que, insisteix que no veim, perquè entenem que tenen una funció, una finalitat a complir i l'han de continuar complint.

Quant a la segona, que fa referència a nous jaciments d'ocupació, aquesta llista de nous jaciments ha estat aprovada recentment, com vostè sap, per les autoritats comunitàries, i en aquest sentit és evident que els serveis culturals, els serveis d'oci i els de temes mediambientals, així com altres que es relacionen en aquesta mesura comunitària, sense cap dubte han de poder fomentar i crear nous llocs de feina, i en aquest sentit, li he dit abans, des del Govern es procura, en tot moment, fer costat a aquestes iniciatives de nous jaciments d'ocupació, s'han incorporat fins i tot actuacions concretes del Govern com és el Pla integral de formació, i en aquest sentit entenem que és una via que des del Govern no només es té en compte, sinó que a més a més s'hi duen a terme ja iniciatives concretes. En conseqüència, entenem que és una proposat que no té sentit aprovar-la si el Govern la té ja present en la seva actuació.

La quarta proposta fa referència a la consolidació de l'ocupació temporal convertir-la en fixa. Com vostè sap hi ha dues maneres o dos tipus d'ocupació temporal dins l'Administració pública. En primer lloc, aquelles places dotades, places dotades, vacants i cobertes provisionalment per personal interí. En aquest cas, no pot fer cada vegada per cada cas concret amb el qual ens trobem una oposició, efectivament són places estructurals, són places no conjunturals que es necessiten, però que evidentment no es pot fer per a cadascuna una oposició concreta, s'ha d'esperar el moment oportú amb què es creïn aquestes oposicions, que com vostè sap aviat n'hi haurà en aquesta comunitat autònoma i aquestes places que en aquest moment, efectivament són d'ocupació temporal, es convertiran en places d'ocupació permanent o fixa, perquè són necessàries i són estructurals, però evidentment seguint el camí adequat que era el de la convocatòria d'oposicions generalitzada i no particular o específica en cada supòsit concret.

L'altra possibilitat d'una ocupació temporal dins l'administració pública, com vostè sap, és un contracte d'obra o servei, i aquesta ocupació temporal via contracte d'obra o servei, evidentment és sempre conjuntural, no és mai una feina estructural i, en aquest sentit, per la seva pròpia natura no es pot convertir mai en fixa, no es pot convertir mai en estructural. De manera que aquest punt 4t, en primer lloc, pel que fa referència als interins que tenen sempre l'alternativa i el mecanisme i la via correcta, que és la de les oposicions i la dels contractes d'obres i serveis, que són conjunturals per pròpia naturalesa, no entenem quina significació i quina transcendència pugui tenir aquest quart punt.

Una cosa que no m'ha quedat molt clara de la seva explicació és la que fa referència al cinquè punt i al contracte de relleu. El contracte de relleu, efectivament, hagués pogut ser una bona solució al foment de l'ocupació, les dades de les administracions públiques demostren que l'any 97 dins l'empresa privada només s'han registrat aquí, a les Balears, deu exemples d'aquests contractes, en conseqüència no hi ha hagut una utilització per part de la iniciativa privada molt important d'aquesta figura. En tot cas, això no depèn, naturalment, del Govern ni d'aquestes institucions que dins la iniciativa privada s'acullin a formes i a modalitats que efectivament existeixen i que no es poden potenciar d'altra forma. Si vostè es referia a l'Administració pública, li he de recordar que l'Administració pública, quan es produeix una vacant, el lloc de feina no desapareix mai sinó que, senzillament, es cobreix per concurs i el mecanisme és el de l'oposició, naturalment, i no pot ser mai el del contracte de relleu. Per altra banda li diré que si vostè fa referència dins l'Administració pública a allò que faci referència a les jubilacions dels treballadors als 64 anys, aquest és un mecanisme que la Conselleria de la Funció Pública du a terme molt sovint, es fa un contracte de relleu amb un treballador inscrit a l'INEM durant aquest any que li pugui quedar de feina a aquest treballador jubilat i, en aquest sentit, no es tracta de potenciar, perquè és una cosa que, efectivament, es fa per part de l'Administració pública sense cap tipus de problema.

I arribam al sisè punt que és, sense cap dubte, imagin, el més important per a vostès, que és el de la reducció de la jornada laboral a les 35 hores a l'estil d'allò que s'ha duit a terme per via legal a l'Estat francès; com a recomanació fins i tot vostè esmenta la recomanació de la Confederació Europea de Sindicats. Amb tots els respectes, jo voldria aquí dir, en primer lloc, que la Confederació Europea de Sindicats no és l'única part implicada en el debat sobre la reducció de la jornada laboral, això és evident; hi ha moltes més parts que hi intervenen i, en aquest sentit, són els agents socials, organitzacions empresarials i sindicats, que han de dur a terme la negociació i l'acord en aquesta matèria. A més, com vostè coneix, la Conferència Sectorial de Treball és un tema que ja es va plantejar i, tant el ministeri com la majoria de comunitats autònomes, varen acordar i varen manifestar que havien de ser precisament aquests agents socials que havien de debatre aquesta qüestió sense que mai no es pogués imposar per llei la reducció de la jornada laboral.

En qualsevol cas, crec que ja li vaig recordar en una altra ocasió que vàrem tenir l'avinentesa de poder parlar sobre aquesta qüestió, sàpiga -supòs que ho coneix- que si allò que realment es pretén amb la reducció de la jornada laboral és la creació de llocs de feina i la reducció del nivell d'atur dins l'economia balear, dins l'economia espanyola en general, sàpiga vostè que en aquest moment està ja plenament quantificat el cost laboral que ha representat aquesta reducció de jornada laboral en el país francès: és un cost de l'11,4% d'increment dels costos laborals, i és evident que increments d'aquest tipus, de l'11,4%, dins els costos laborals no fan cap favor, ni un, a tot el que pugui representar de cara al futur potenciació i promoció de creació de nous llocs de feina. És evident que si l'empresa, no l'empresari sinó l'empresa, que és la que ha de crear els llocs de feina, ha d'assumir aquests costos laborals al voltant, insistesc, d'11,4%, difícilment ho podrà fer. De manera que, sense perjudicar la bondat o si sí o si no a aquesta reducció de jornada que entenem que ha de quedar en mans de la negociació entre sindicats i organitzacions empresarials, sí que voldria afegir i aportar a aquest debat aquesta dada de l'11,4%, que és un reflex de l'aplicació pràctica i efectiva d'aquesta reducció a l'Estat francès. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Thomàs, en torn de rèplica té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè realment s'ha fet tard i hi ha sessió avui horabaixa, evidentment vull donar les gràcies al suport que han manifestat el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM i el Grup Socialista. Pensam que coincidim totalment en el diagnòstic de la situació econòmica i les possible vies de solució; evidentment també coincidim en allò que es tracta de cercar alternatives a les quals, fins ara, s'han presentat com a estrelles per combatre l'atur i no s'ha aconseguit aquest objectiu.

Coincidesc també amb el final de la intervenció de la Sra. García Querol, quan recordar que la reducció de jornada és allò que dèiem en el debat del març, quan parlàvem d'ocupació, i quan jo vaig plantejar que Esquerra Unida planteja que reivindicam set hores de feina, vuit hores de son, i nou hores d'oci. Amb la reducció de jornada es recupera temps per compartir amb la família, per al lleure, per aconseguir millor qualitat de vida...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor, que anam acabant, però guardin silenci; si no no podem fer el seguiment.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sí, dos minuts perquè ja sabem que tothom té pressa.

Deia això, que nosaltres reivindicam, precisament, que amb la reducció de jornada es millora, es pot millorar la qualitat de vida de més gent.

Evidentment esperàvem la resposta del diputat representant del Grup Parlamentari Popular; sempre inicien les seves rèpliques o els seus posicionaments amb els mateixos arguments: "No li donam suport perquè ja es fa per part del Govern", o altres, "perquè no les compartim". D'allò que ja fa el Govern malauradament només ha pogut parlar que fa costat, dins el Pla integral de formació, a les iniciatives que facin altres del nou jaciment d'ocupació perquè és una recomanació europea; és l'única cosa que es pot posar aquí, i amb totes aquestes cometes, d'allò que fa el Govern balear, i jo pens que tots els arguments que ha donat en resposta a la supressió d'hores extraordinàries o a la supressió de la pluriocupació i de la creació d'ocupació dins l'Administració pública, evidentment no els compartesc en absolut. I no puc acceptar, en absolut, la seva crítica, perquè quan diu: "Després ens criticaran l'augment del capítol 1", vull recordar al Sr. Diputat que és al contrari: per part del Grup d'Esquerra Unida sempre feim esmenes per tal que el Govern balear consolidi l'ocupació, elimini la quantitat d'interins que té i faci oferta d'ocupació pública perquè els llocs de feina de l'Administració del Govern balear siguin ocupats amb transparència, amb concurrència i com les altres administracions públiques, i no per l'excessiu nombre d'interins que té la seva administració pública.

Respecte a les 35 hores, ja sabíem la resposta. Nosaltres mantenim que sense llei, sense que vengui per llei, no hi haurà aquesta reducció de jornada i, a més, vull recordar que sempre ha estat per llei, la reducció de jornada de les 48, les 40, etc., i, per tant, no és cap barbaritat plantejar-ho així.

I respecte a la seva referència a la realitat francesa, només sobre l'11,4 dels costos laborals, etc., només vull recordar-li que aquest cap de setmana passat el nostre grup ha realitzat unes jornades europees sobre ocupació, hem comptat amb la presència d'un company francès que ens ha explicat tota la problemàtica d'allò que es viu a l'Estat francès i, realment, no coincidim en absolut amb el diagnòstic o amb aquesta dada que vostè ha volgut plantejar com a d'impossible execució. A França és un debat molt viu, amb molta repercussió social i, evidentment, hi ha una forta oposició per part de la patronal i per part de la dreta francesa que, evidentment, coincideix totalment amb els seus postulats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passarem directament a votació d'aquesta proposició no de llei, que es pot entendre que es voten conjuntament tots els punts.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la Proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, es volen posar drets, per favor?

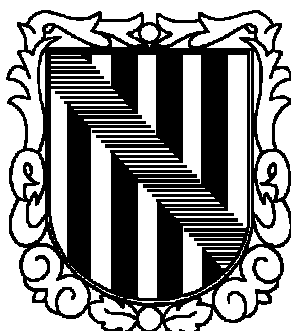
Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 24; en contra, 29; abstencions, 2. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

Abans d'aixecar aquesta sessió, vull comunicar a totes les diputades i a tots els diputats que avui capvespre començarem a les 17 hores, perquè ara encara tenim Junta de Portaveus.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
